

L. As.
Pansci. 396.

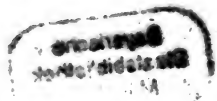
324.

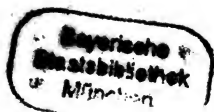
ALPHABETUM
BRAMMANICUM
S E U
INDOSTANUM
UNIVERSITATIS KASI.

ROMAE MDCCLXXI.
Typis Sac. Congregationis de Propag. Fide.

Praesidium Facultate.

CLEMENTI . XIII . P . O . M

CVSTODI . RELIGIONIS , ET FIDEI

CENSORI . REMVNERATORIQUE . VIRTVTVM

ALPHABETVM , NATIONIS , INDOSTANICAE

EXCVLTAE , MISSIONIBVS , APOSTOLICIS

FAMILIAE . FRANCISCANAE . CAPVCCINORVM

QVOD

TYPIS . SACRAE , CONGREGAT , DE . PROPAG . FIDE

NVNC , PRIMVM . SVA , CVRA . EXCVSVM . EST

STEPHANVS , BORGIA

A . SECRETIS , SS , CONGREGATIONIS

OB , INSIGNEM , CIRCA . SE , INDVLGENTIAE

EIVS . EFFECTVM

BEATISSIMO , AC . FLORENTISSIMO . PRINCIPI

LIBENTI . MVNERE

D . D . D .

THE
JOURNAL
OF
THE
ROYAL
ANTHROPOLOGICAL
INSTITUTE
OF GREAT
BRITAIN
AND IRELAND
VOLUME
LXXV
PART I
1905

LECTORI ERUDITO

IOHANNES CHRISTOPHORUS AMADUTIUS

Praefes Typographiae Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide.

EN tibi, Erudite Lector, *Alphabetum Brammhanicum, seu Indostanum Universitatis Kasì, quod nunc primum typis Sacrae Congregationis de Propaganda Fide in lucem emittitur. Provide summus, ac sapientissimus Pontifex Urbanus VIII. harum litterarum formas concinnari iusserat, postquam in Urbano Collegio de Propaganda Fide, quod ipse exstruxerat, quatuor Alumnis ex hac ipsa natione loca decreverat. Verumtamen ex eo usque tempore incogniti prorsus, atque neglecti huius linguae typi iacuerant abditis in locis, donec, curante Viro Cl., & a nobis numquam sine laude, ac dolore commemorando Constantino Ruggerio, qui nos in hoc ipso munere auspicato praecefferat, veluti in novam lucem educti sunt, Christianae dein Religionis bono, & amplificationi, tum & eruditionis ipsius ornamento insignius profuturi. Quare nacta occasione accessus ad urbem Religiosissimi Viri, & Indicarum Missionum benemerentissimi Cassiani Beligattii Maceratensis ex Capuccinorum Familia, tum in ordinem redigi harum litterarum formas, tum etiam nonnullas, quae deerant, quaeque maxime ad Alphabeti integritatem*

pertinebant, de novo cudi Ruggerius ipse curavit. Hinc etiam factum est, ut aliqui ex hisce Characteribus typis impressi primum prodierint studio, ac diligentia Viri doctissimi, & πολυμαθῆς Augustini Antonii Georgii Augustinianae Familiae Procuratoris Generalis, qui eos commode pro re sua usurpavit, dum Tibetanum Alphabetum Apostolicarum Missionum commode concinnaret, in quo sine opere non modo Theologicae facultatis, ac sacrae eruditionis lectissimus apparatus, verum etiam plurium exoticarum linguarum insignis plane copia, & usus summo opere mirandus venit (1). His instructi praesidiis, hisque inflammatis exemplis ultra procedendum, ac uberiora specimina a nobis esse promenda nunc modo statuimus. Quare ex auctoritate amplissimi S. R. E. Cardinalis Iosephi M. Castellii; eiusdem Congregationis de Propaganda Fide, & Typographiae quinetiam Praefecti, tum ex diligentia, ac consilio Cl. Praefulis Stephani Borgiae suprascriptae Congregationis a Secretis Romae denuo accito Cassiano Maceratensi Capuccino, quem supra laudavimus; id curae statim eidem demandatum est, ut & nova nonnulla harum litterarum elementa, quae desiderabantur, cudenda proponeret, tum & ipsius Idiomatis rudimenta prima concinnaret, quibus nimirum nos modo praefamur.

II. Ve-

(1) Romae 1762. Typis Sacrae Congr. de Prop. Fid. in 4. Part. I. §. L.; & seqq. pag. 93., & seqq., tum Part. II. pag. 697., 710., 726., & seqq.

ii. Verum antequam Alphabeti huius nostri ratio omnis exeratur, iuvat initio monere, quot Brammhanica Idiomata adsint, & circumferantur, ut cetera ab hoc ipso distinguantur. Quare Indostanicum Idioma praecipuum venit, quod Nagri etiam dicitur, quodque latius obtinet praesertim in Regno Bear, vel Patnà, & in vicinis ditionibus, quae Mogolensi Imperio subiacent. Indostana sane Dialectus, quae Characteribus Nagri exprimitur, non solum in laudatis locis plus minus usurpatur, verum etiam & ab Ethnicis Viatoribus, qui vel commercii causa, vel pro invisendis sacris eorum locis itinera suscipiunt, vulgo adhibetur, ut etiam instar linguae mediae esse possit, qua cetera nationalia Idiomata facilius addisci possint. Ceterum ad tria potissimum redigi possunt Idiomata, quae in hac Asiae parte, ubi praesertim Brammhanica superstitio colitur, potissimum usuveniunt; siquidem primum venit litterale Brammhanicum, quod sapientes dumtaxat callere consueverunt, quo sacer eorum Codex conceptus est, & cui etiam Historiae, Fabulae, Scientiae, ceteraque *muṣṇera* commendantur, ne ceteris de plebe, ac peregrinis quibetiam arcana huiusmodi patere possint. Quare Idioma hoc ab ipsis **समस्कृत**

Samscrit appellatur. Alterum vero populare est, & commune; quod **बेका बोली**
Bekà Bolì audit, quodque etiam Universitatis

Kasi, sive Benarès vocitatur, atque a nobis nunc modo adducitur Apostolicarum Missionum potissimum commodo, donec Grammaticam, ut est in votis, & ut Sacrae Congregationis decreto iamdiu statutum est, proferamus. Tertium tandem Alphabetum occurrit, quod Gentilitium, vel peculiare Nationum dici potest, cum eo nimirum variae Gentes, & Populi commorantes in Regnis, Provinciisque Mogolensibus, & Brammbanicam *Ḍenoxéar* profitentes utantur. Gentilitium vero Alphabetum hoc in tot genera subdividitur, quot sunt Regna, ac Provinciae, in quibus usurpatur, & a quibus nomen derivat. Huiusmodi porro est lingua popularis Bengalensis, Tourutiana, Nepalensis, Marathica, Peguana, Singalaca, Telugica, Tamulica, tum quae Nagri dicitur, tum Nagri Soratensis, ac quinetiam Balabandū, Devanazaram, Grantham, & ceterae huiusmodi, quae litterarum ductibus, ac figura, tum & dialecto dumtaxat inter se differunt, dum interim elementorum numero, potestate, tum & communibus vocibus, ac syntaxibus ut plurimum inter se conveniunt, quemadmodum & eadem Lingua Samscritica, seu litterali Brammbanica pro sacris, & arcanis rebus singulae hae gentes religiose, constanterque utuntur. Bengalicae quidem linguae Alphabetum, cuius & nos exemplar manu exaratum obtinemus a Missionario ex Clericis Regularibus S. Pauli, attulit Ioh. Frid. Fritzius, qui praesidio usus Beniamini Schultzei, Halae Magdeburgicae Heterodoxarum

Tum Missionum Ministri centum Alphabeta diversarum Linguarum, ac ducentas versiones Orationis Dominicae variis litteris, ac idiomatibus concinnatas edidit Lipsiae anno c1810ccxlviil. typis Gottl. Frid. Rumssii (1). Tum ibidem Linguarum Marathicae (2), Peguanicae (3), Singalaeae (4) Telugicae (5), Nagaricae (6), Balabandecae (7). Dewa-nagaramicae (8), ac Granthamicae (9) Alphabeta, aet qua fide, Deus scit, proferuntur; quibus & Orationes Dominicales iisdem exaratae litteris subsequuntur. Ceterum Balabandecae litterae habentur etiam in Syllabo Orationum Dominicalium a Clar. Chamberlaynio edito, tum etiam huiusmodi Alphabetum adducitur in Commentariis Academiae Scientiarum Imperialis Petropolitanae (10) ex Elementis Litteraturae Brammhanicae, Tangutanae, Mungalicae Theophili Sigefridi Bayerii, quo loco etiam Dewa-nagaramicum, & Nagaricum consuli poterit; quemadmodum in iisdem Commentariis (11) per eundem Bayerium pluribus Tabulis aeneis expressum cerni poterit Brammhanicum ele-

a 5 gan-

(1) Pag. 84. Libri, cui titulus: *Orientalisch- und Occidentalischer Sprachmeister* / &c. Christianus Frider. Gesnert, qui haec pro Typographo propositus est Cap. XII. pag. 132., Inceptor est, & Bibliopola.

(2) Pag. 94. (3) Pag. 87. (4) Pag. 88. (5) Pag. 87.

(6) Pag. 125. (7) Pag. 124. (8) Pag. 123.

(9) Pag. 87. (10) To. IV. ad annum 1729. pag. 291, & 192. Tab. XIX. (11) To. III. pag. 389.

gantius, & ornatus, quo Brammhanes ad libros scientificos exarandos uti solent.

III. Iam vero quid de nostro Brammhanico Alphabeto populari, ac communi Universitatis Kasì statuendum sit, iam plane ostendit Cassianus noster Maceratensis. Agit enim ipse imprimis de Vocalibus Litteris, quas xvi. numero proponit, ubi & de apicibus, ac diphthongis pariter loquitur. Dein gradum facit ad Consonantes simplices, quas xxxiv. recenset, ubi & earum modulationes, & sonos exponit, ut proinde Alphabetum hoc nostrum L. constet elementis. Hinc pronuntiationis consonantium in particulari regulas tradit, ac aequipollentiam simul earumdem exponit cum litteris Latinis, Graecis, Hebraicis, & Arabicis. Tum copulationem vocalium cum consonantibus, & consonantium cum vocalibus adnotat, quarum etiam Tabulam proponit. Insuper venit ad consonantes plures unico elemento, seu apice expressas, quae a nobis sigla, vel compendiariae notae dicerentur, earumque denominationem quoque recenset. Tabulas quinetiam quinque selectas dumtaxat apposuit eiusmodi consonantium simul copularum una cum Tabula altera, quae partes praesefert earum litterarum, quae frequentius aliis consonantibus annecti solent, quas claudicantes appellat; ut hinc pronuntiandi difficultates aliqua ratione explanentur. Hinc monendum aggreditur, quomodo Indostani defectum suppleant carentium sibi consonantium, simulque tradit litteras Indostanicas ordinè

dine Alphabeti Brammhanici Sanscritici sanctioris, sive litteralis, aut scientifici, quem ordinem dumtaxat eidem in tanta arcani diligentia, ac cura, quam Brammhane gerere notum est erga alienigenas, eosque, qui ex eorum sanguine sati non sunt, eidem noscere licuit; siquidem alias insuper regulas, atque alia praecepta, tum & diversam apicum dispositionem Brammhane habent, etsi tamen nonnullae etiam regulae communis nostri Alphabeti etiam ad litterale ipsum pertineant. Nec etiam omittit Alphabetum populare Indostanorum, vulgo Nagri, quod XLIV. dumtaxat litteris constat, & quo terrigenae omnes utuntur ad familiares epistolas, communesque libros exarandos; atque hoc id habet peculiare, ut quamquam litterae eadem sint cum illis Universitatis Benarensis, exceptis nonnullis peculiaribus callami tractibus, quibus quandoque Amanuenses gaudere solent, quibusque litterarum figura paululum immutatur, exarentur tamen litterae ipsae pensiles a super descripta orizontali linea, quae in principio scribendi a sinistra ad dexteram in papyro signari solet. Deinde ad facilius, distinctiusque dignoscendam harum omnium Indostanarum litterarum vim, ac potestatem schemate exponit easdem ad ordinem Latini Alphabeti redactas. His succedunt Notae numericae, quibus utuntur Indostani, easque suis vocibus designatas, & Nagaricis apicibus orizontali lineae suspensis expressas exponit. Postremo tandem Tironum gratia Catechesim Christianam adnectit, recensens nimi-

nimirum multo accuratiorem ; emendatioremque Orationem Dominicam , & Salutationem Angelicam, quæ Kircherius in sua China illustrata (1) Latino conceptam Idiomate , ac Brammhanicis exaratum elementis adduxerat , & ex eo laudatus Fritzius (2) etiam protulerat, tum insuper subdens Signum Crucis, Orationem Dominicam, Salutationem Angelicam, ac Symbolum Fidei , quorum tamen singula Indostana Dialecto , & apicibus expressa sunt .

IV. Quæ autem origo fuerit Indostani nostri Alphabeti , non plane liquet , licet a secretiori Sanscritico, quo Brammhane utuntur, derivasse non dubitem , ut & ipsi ex eo Malabaricam, Warticam , Ziglesicam, aliasque linguas, quæ in Littore Coromandelino, ac Malabarico , tum in Insula Ceylon, aliisque in locis obtinent, ortum duxisse, teste Bartholomæo Ziegenbalgio Danicæ Επεροδζίας propagatore in Indiis, qui hæc Maturino Veyssierreio La-Crozio communicavit (3), assirment . Nisi etiam dicere velimus Indostanum Alphabetum profluxisse ab alio antiquiore Brammhanico non admodum absimili ; siquidem , teste Cassiano nostro , exstant nunc quinetiam in Indostanicis Regionibus antiqui Codices apicibus quibusdam exarati, quos & ipsi peritiores Brammhane se ignorare ingenuè fatentur ,

(1) Chin. illust. p. 162. (2) Loc. cit. pag. 82. Fig. V.

(3) Thesaur. Epistolic. La-Crozianum ex Biblioth. Jordaniann. Lipsiæ 1742. Epist. CCCXIX p. 381., & seq.

tur, dum interim apud ipsos traditio est, neque eorum maiores, a quibus eos acceperant, huiusmodi litterarum, & nexum praesertim, qui frequentes sunt, potestatem calluisse. Ceterum cum Indostana Dialectus multis scateat vocabulis Persicis, ac Arabicis, forte suspicari posset, Persicas litteras Tartaricis, Indicis, ac Brammhanicis, praesertim originem praebuisse, ut censuit laudatus La-Crozius in eius Epistola ad Bayerium (1), qui insuper Persicas ab Aegyptiacis hieraticis, ac hieroglyphicis se petere posse arbitratur, quod Clearchus Solensis apud Diogenem Laertium (2) testetur, τὰς Γυμνοσοφιστὰς ἀπογόνους εἶναι τῶν Μάγων, Gymnosophistas a Magis fluxisse; quamquam hoc eidem abnegaverit Bayerius ipse (3), ut ex eius Epistola innotescit, qui tamen nullam solidam adducit rationem, qua id inficietur; quemadmodum toto caelo errat, dum Persicas litteras cum Armenicis, a quibus toto quinetiam caelo distant, convenire autumat, ac insuper recentes Copticas cum antiquis Aegyptiacis confundit, cum sane Copticas verisimile sit, ex ipsius La-Crozii sententia (4), sero, & post Psammetichum a Graecis colonis acceptas fuisse. Hanc Brammhanicarum lit-

(1) Tom. III. Epist. IX. pag. 22.

(2) In Prooemio ad Vitas Philosoph. pag. 6. Edit. Colon. Allobrog. 1615.

(3) Cit. To. I. Epist. XIII. pag. 16.

(4) Cit. To. III. Epist. ead. pag. 23.

litterarum originem a Persicis, & ab Assyriis quin etiam denuo ingerit La-Crozius ipse in e'us Epistola ad Ioh. Chamberlaynium (1), ubi neminem moveri posse contendit, ne has origine Assyrias putet, quod ordo scribendi immutatus fuerit, atque hae gentes nunc a laeva ad dexteram scribant; siquidem male etiam argumentum urgeret, qui Graecos litteras suas a Phoenicibus habuisse inficiaretur, quod eorum ordinem, immo & priscam suam a sinistra ad dexteram scribendi rationem immutarint. Verumtamen quod Indostana Dialectus Persicis, ac Arabicis dictionibus ditata sit, fieri etiam potuisset ex frequentibus Orientalium populorum irruptionibus in Indicas regiones, quibus etiam eidem diu, ac longe, lateque diversis temporibus dominati sunt; quemadmodum hinc etiam factum forte est, ut in eorum ritus plures ex Mahometica secta superstitiones irrepererint, ac etiam proinde utraque Religio quibusdam in rebus oppido convenire, ac simul utraque inter se quid commune habere videatur.

v. *Nunc quomodo Indostani suos informant litteris pueros, & quomodo res suas scriptis consignent, dicendum nobis superest. Sciendum quapropter est; Indostanos Paedagogos imprimis super areolis arena instratis ramusculo designare characteres a pueris imitandos, quos dein in arena ipsa pueri ramusculo altero ad propositi exempli*

(1) Cit. To. III. Epist. XLII. pag. 85.

pli normam exarant, quosque si male describant-
tractus illi informes, exaequata arena, oblitte-
rantur, donec concinne eosdem exprimant. Hac
primiori expleta exercitatione, ad Chartam con-
fugiant, quae vel ex gossypio, vel ex serico,
aut etiam ex cortice radice cuiusdam arboreae
conficitur, & in qua nova scriptionis experimen-
ta pueri paullo instructiores instituunt. Alii ve-
ro huiusmodi elementares exercitationes peragunt
in Tabulis sesquipede latis, ac duobus pedibus
circiter longis, quae pastillis albescentis terrae
cuiusdam contestae sunt, ut quod ibidem signa-
tum sit, facile deleri possit. Calamo palustri utun-
tur pro scriptione, quem fere nostro more in-
tercidunt, eumque inter scribendum alii pollice,
& indice simul, alii singulis quinque digitis
gerunt, alii pugno constringunt, elato tamen
brachio, ac manu, quin ullo fulcimento susten-
tentur; quinetiam interdum epistolas praesertim
exarantes sinistrae manus palma chartam sustinent,
ac dextera litteras pingunt: Nepaleses por-
ro huiusmodi Tabulis utuntur, quae longi-
tudine, ac latitudine plus minus superioribus
respondent, quasque cum herbarum foliis obli-
niverint, ut eas humectent, ac dein carbone
confricaverint, ut earum superficies nigrescat,
acuminato lapillo litteras iisdem inscribunt. Quem-
admodum & Nepaleses ipsi chartam adhibent
ex cortice arboreae radice confectam, quam dein
secant in fascias quasdam in longum productas,
easque simul coagmentatas, ut solidiores sint.

sum

tum flavo calore auripigmento coniunctio, ut a tineis servant, obductas, ac lapide quinetiam affabre laevigatas in unum compingunt, ut hinc Codices efforment. Suum iidem quinetiam habent atramentum, ac Stilo ferreo Europeorum calamus aemulante ad scribendum utuntur.

VI. Ceterum Missionum Apostolicarum Ministri, qui iis in locis degunt, etiam Europeorum more chartis apud nos communibus utuntur, quibus Indostanorum characteribus aliquid scriptis consignent. Non alio sane modo compactum adservatur Lexicon MS. Linguae Indostanicae in Bibliotheca Collegii Urbani de Propaganda Fide, quod Auctorem habet Franciscum M. Turonensem ex Capuccinorum Familia, qui ipsum in Suratensi Missione, quae eidem erat concredita, concinnavit, ac dein dono dedit Sacrae huic nostrae Congregationi a. d. III. Nonas Quinctiles anni MDCCCIV., ut ex acceptationis syngrapha peracta a Carolo Augustino Fabronio, tunc eiusdem Congr. a Secretis, ac dein S. R. E. Cardinali, aperte constet. Duas habet partes hoc Lexicon, quarum prima est pagg. 489., altera vero pagg. 423. Singulae paginae duabus instructae sunt columnis, quarum una exhibet Voces Latinas Alphabetico ordine dispositas, altera Indostanicas Nagariis apicibus exaratas, atque unaquaeque columna xxv. vocabula continet. In opposita vero pagina duabus pariter columnis distincta habentur explanationes vocum hac ratione, ut prima columna Latinas Voces exponat charactere, & Idiomate Gallico, altera vero Gallico

lico pariter charactere voces Indostanas, quantum
 potis est, exprimat. Persicis quinetiam elemen-
 tis nonnullae Indostanae voces hoc in Lexico
 exarantur, atque singulis Latinis vocibus duae,
 vel tres Indostanae dictiones, quae huius Lin-
 guae copia est, ibidem respondent. Exstat
 quinetiam in laudata Bibliotheca Dialogus MS. in
 4. pagg. 92., quo Christianus, et Ethnicus Indo-
 stanus simul loquentes de veritate Religionis in-
 ducuntur, quique Betiae Regi, aliisque illius
 Dynastiae Proceribus anno MDCCCLII. a Iosepho M.
 Gargnanensi, & a Cassiano Macerateni Missionariis
 Capuccinis oblatus est. Tum ibidem etiam adser-
 vatur Codex alter characteribus Regiae Civitatis
 Patnae ab Amanuensi Christiano indigena exaratus,
 atque compactus chartis ex radicibus arboreis,
 qui est pagg. 272., quique Praeceptorum Decalo-
 gi explanationem, Dialogum de Religione Chri-
 stiana, Vitae Servatoris Iesu Christi compendium,
 versionem Libri de Imitatione Christi, tum pre-
 ces matutinas, ac vespertinas, aliasque similes
 continet. Tandem eodem loco habentur quatuor
 alii Codices ex charta, & characteribus Nepa-
 lensibus, quorum primus compendium Catechesis
 Christianae, alter septem laetalium culparum ex-
 positionem, tertius septem Ecclesiae Sacramento-
 rum explanationem, & quartus denique Dialo-
 gum inter Magistrum, & Discipulum de Chri-
 stiana Religione exhibet; quos omnes a Missio-
 nariis Capuccinis elaboratos Romam attulit, &
 Stephano Borgiae Viro Cl., & huius nostrae Congre-

gationis a Secretis dono dedit hōc anno ciroccclxxi. Anselmus Ragusensis Provinciae Siculae, eiusdem Capuccinorum Ordinis Alumnus, & Tibetanarum Missionum quondam Praefectus. At hos dein Codices omnes pro sui munificentia una cum altero Codice ex charta radicis arboreae, in quo Indica Idola, ritus, vestes, aliaque huiusmodi Nepalensibus characteribus, & vocabulis designata, & a Constantino Asculano, Capuccino & ipso Italicis characteribus, & expositionibus illustrata (quibus ad calcem Nepalense insuper Alphabetum additum est) in laudatam Collegii Urbani Bibliothecam illatos voluit Praesul benemerentissimus Brayerius, ut ex eius Epistola ad La-Crozium (1) patet, expectabat ab Indo suo Magistro, nomine Sonbhara, Historiam Indicam Brammhanice scriptam, sed quo peculiari idiomate, ac quibus characteribus eadem scripta foret, ignoratur. Ceterum nullus forte locus Brammhanicis, & aliis quinetiam exoticarum Linguarum Codicibus magis abundat, quam Bibliotheca Collegii Urbani de Propaganda Fide, quemadmodum ceteras etiam Typographias haec nostra linguarum, & characterum suppellectile facile antecellit.

VII. Nimis angustis nos finibus continemur, ne quid de Brammhanica superstitione heic nunc addere nobis liceat. Veruntamen, qui noscere nonnulla hac de re voluerit, consulere poterit prae-

(1) Cit Thesaur. Epistolic. La-Crozian. To. I. Epist. XLV. pag. 62.

praesertim Alphabetum Tibetanum Cl. Georgii nostri, de quo supra diximus, & ex quo discere facile poterit, quot erroribus Brammhane Idololatrae obcaecati sint, ut & in novis Deorum fabulis fingendis Graecorum licentiam superent (1); Ipsi siquidem etsi Deum ens supremum, summe perfectum, unum, omnisque figurae, & materiae expertem profiteantur, tamen hunc in Mundo visibili, & inferiori nihil agere volunt, nullum ei religionis cultum exhibent, ac se ipsum in Mundi creatone materialem fecisse, monstroso commento existimant (2). Hinc materialismi, Stoicismi, & Atheismi impietas, immania Indicae Theologiae paradoxa, sententiarum pugna, & sectarum varietas maxima (3). Ipsi quinetiam se iactant natos ex capite, aut ex ore Brammbae (4), tum munera, & proprietates Ixorretae, Bavani, & Parasakti Diis Bisnu, & Isuren promiscue tribuunt (5). Eisdem insuper suae sunt initiationes, seu ordinationes quaedam, quas sacrificio, igne adhibito, peragunt (6); ut nunc omittam metempsychosis errorem, superstitiosum legis cultum a Brammba ipsis traditae in Libro Vedam, & normae observantiam circa

fa

(1) Part. I. Cap. L. pag. 94.

(2) Cap. eod. pag. 94., & 95.

(3) Cap. eod. pag. 96.

(4) Cap. LIII. pag. 101.

(5) Cap. LIX. pag. 118.

(6) Cap. LXVII. pag. 160.

fastos, nefastosque dies eisdem consignatae in Libro Paniangam a Brahaspeti bonorum Angelorum Magistro conscripto, tum falsas de fato, eiusque decreto opiniones (1), atque alia huiusmodi, quibus enarrandis diem perderem. Sed manus e Tabula. Vale interim, Erudite Lector, & a nobis propediem Alphabetum Malabaricum expectata.

(1) *Cap. LVII. pag. 114.*

Pag. 97. lin. 9. vocales corr. consonantes.

ALPHABETUM
BRAMMANICUM
S E U
INDOSTANUM
UNIVERSITATIS KASI.

C A P. I.

De Vocalibus.

Uamquam plura inter cetera, quibus incolae Regionum a finibus Tibetanæ Missionis terminatarum utuntur, idiomata Missionariis ad munus suum rite obeundum in præsentî Missionum statu sint necessaria; *Indostanum* nempe; *Tourutianum*; *Ma-*
A *quam-*

quampurrense, Parabattianum, Nepallense, & alia quinetiam; quum tamen apud populos orientalem plagam Regni Behar attingentes primum vi-geat, & ad exarandas scripturas, librosque transcribendos characteres Universitatis *Kasi*, sive Benares ut plurimum in usu sint; idcirco Alphabetum hoc Missionariis ipsis addiscendum proponere nunc satis erit, nobisque etiam ea mens est dumtaxat; eo vel maxime, quod, cum omnia Brammhanorum Alphabeti eodem constant apicum numero, & nonnisi figura, & modo conjunctionis vocalium cum consonan-

nantibus aliquantisper inter se differant, quicumque hoc Alphabetum bene calluerit, perfacile postea non solum praedictorum populorum, sed ceterorum quoque Brammhanicam superstitionem profitentium poterit Alphabeta recognoscere.

Duo autem sunt Brammhanorum Alphabeta praecipua: alterum, quo ipsi res suas seu sacras, seu scientificas solent exarare, quodque **समस्कृत** *Sam-scrit*, id est litterale vocant, ac pro viribus occultare conantur exteris aequae, ac incolis, qui ex Brammhanorum stirpe non

A 2 sunt

sunt progeniti; alterum, quod non modo Brammhanes, sed ceteri omnes plerumque adhibere solent, & a quo litterale parum discrepat quoad usum, ordinem, efficaciamque ipsorum; & de hoc in praesentiarum sermonem faciemus. Deinde Indostanorum populare Alphabetum etiam exhibebimus, de quo pauca erunt praelibanda.

Notandum est igitur in primis, illud constare characteribus simplicibus, & compositis. Simples ad numerum usque quinquagesimum ascendant, quorum sexdecim intervocales, triginta quatuor inter-

con-

consonantes recensentur ; compositorum vero numerus designari non potest, quum tot sint, quot fieri possunt coniunctiones consonantium cum vocalibus, vel consonantium cum aliis consonantibus. De his postea, nunc de simplicibus agemus ; circa quos.

Notandum secundo, licet quinquaginta numerentur characteres simplices, non ideo tamen hinc argui posse, quod Brammhanorum Alphabetum pluribus constet vocalibus, & consonantibus, quam Alphabetum Latinum, quum praeter vocales A.E.I.O.U., quibus Latini quoque gaudent, pro-

A 3 prie

prie, ac stricte loquendo aliam non habeant, imo careant consonatibus F. Q. X. Y. Z. (qua ratione harum defectus suppleri possit, ac debeat, infra explicabimus) sed dicendum est multiplicari huius Alphabeti apices propter multiplicem sonum, brevem, vel longum, tenuem, vel semi-aspiratum, palatinum, aut nasalem, quo sunt pronunciandi.

Denique sciendum est, Brammhanos, & Indostanos ceteros, Latinorum more, a sinistra ad dexteram scribendo, legendoque procedere; quemadmodum etiam innuendum censeo, Indostanos, ac ceteros Brammha-

mhanicos Gentiles, ut eorum
pueris, qui litteras adiscendas
aggrediuntur, Ganesius, sive
Poleiar liberalium Artium Prae-
ses, ad bene discendum validius
auxilium praestet, Alphabeti A-
picibus magni Numinis invoca-
tionem legendam praeponere

talibus notis: श्री गणेशाय नमः

Sri Ganesa ja nam, in nomine

excelsi Genesj, vel alias १. नामः

सिद्धं । *Huun namà Sciddan, in*

nomine Sancti. Nos autem pro-

fanam auspicationem sincero

corde exsecrantes, ut legentes a

bonorum omnium largitore in-

telligentiae donum expectent,

ne methodum inmutemus ,
Omnipotentis Dei invocatio-
nem substituimus . His prae-
missis, Vocalium figuras , una
cum modo, quo illas pronun-
ciari deceat , subiicimus :

ॐ श्री श्री श्री परमेश्वर का
नाम पार । *Sri Sri Sri Parmeswar*
Ka Nam par. In nomine Dei
excelsi .

अ आ इ ई उ ऊ ऋ ॠ
a ā ī ī ū ū ṛi ṛi

लि ली ऐ ऐ ओ ओ ॐ ॐ
li li e ei o au an â .

Appellationi Latinae Indo-
stanis characteribus interiectae

no-

notas quasdam supra posuimus ad indicandam cuiusque vocalis naturam, quae tamen non eundem respectu omnium praestant effectum; figura enim contractionis, scilicet haec , qua primum cuiuslibet vocalis apicem connotavimus, in vocalibus *a . i . u . ri . li*. admonebit

lectorem अर्स् *ars*, idest bre-

ves eas esse, & sono pronuntiandas esse contracto, id est unico temporis instanti: superposita vero vocalibus *e*, & *o*, Latinam ab ipsis exigere pronuntiationem significabit. Similiter figura productionis, nempe haec = secundis vocalium.

api-

ro

apicibus imposita , in vocalibus *a.i.u.rì.li. ढीर्ग Dirgh*, id est longas illas esse denotabit , & sono emittendas esse productiori: imposita vero vocalibus *eì* , & *aù* indicabit , instar diphthongi Latinae eas pronunciari debere.

Ad perficiendum vero sexdecim vocalium numerum, Indostani praedictis quatuordecim addunt alios duos apices omnibus tum vocalibus , tum consonantibus communicabiles , quamvis vocalis अ a proposita sit in exemplum . Primum puncto tantisper aperto , quod अङ्कुर *ankar* ipsi vocant, su-

super litteram formant ad exprimendum quoddam *m*, vel *n* leniter prolatum. Exemplum

habes in hac ipsa voce अंकर

ancar, cuius prima littera,

nempe अ, quae praefato pun-

cto signatur, pronunciari de-

bet cum addito tenui *n*, sic:

an-Kar. Ultimus apex dupli-

ci puncto, quod बिसर्कः *Bi-*

sarkâ appellant, a dextris lit-

terae finalis alicuius dictionis

connotatur, nullumque pro-

prium habet sonum, sed tan-

tum indicio est litteram, cui

iunctum est *Bisarkâ*, proferri

de-

debere fortiter, ac si traheretur e pectore, sono tamen minime in longum protracto; ut videre est in voce exposita

बीसाखः, cuius postrema littera est कः *rkâ*, quae, quum eidem copulata sint duo illa puncta, emitti debet, quasi cum impetu.

Hic autem vitio nobis verti posset, quod inter vocales connumeraverimus ऐ *ei*, ए औ *au*, quae diphthongis रि *ri* री *ri*; & लि *li* ली *li*, quae syllabis; rum & punctum *ankar*, quod consonantibus; & puncta *bi-sar-*

sarkà, quæ accentibus potius accensenda videntur; sed quum Indostani vocalibus hæc omnia attribuant, nulla nobis nota merito est impingenda; illorum namque Alphabetum iuxta ordinem, ac methodum, quam ipsi tenent, in præsentiarum tradere proposuimus.

C A P. II.

De Consonantibus simplicibus.

NE Indostani Alphabeti ordo immutetur, a vocalium expositione ad simplices consonantes explicandas procedimus. Notavimus supra, consonantes simplices ad XXXIV. usque

que ascendere , quarum genuina appellatio licet sine vivae vocis adminiculo aut vix, aut nullatenus exprimi valeat, aliqua tamen breviter hic prae-
libabimus, quae eam, quantum quidem fieri poterit, intellectu facilem reddant.

Sciendum igitur , pleraeque harum consonantium esse duplices, triplices, vel etiam quaduplices, diverso singulas exaratas caractere, quae characterum varietas diversitatem significat modulationis, & soni, quo Indostani singulos apices ab invicem in pronuntiatione distinguunt. Alios vero obscure in interiori gutture formant, &

VO-

voce tenui, ac quasi dimidiata proferunt. Alios quadam vi, & aliqua aspiratione exalant. Alios insuper medio palato, scilicet ad palatum ipsum linguam inflectentes emittunt. Alios tandem narium ministerio pronunciant. Primam modulationem, seu sonum appellabimus *tenuem*, alterum *femi-aspiratum*; tertium *palatinum*, postremum denique *nasalem* vocabimus, & sequentibus notis super latinam appellationem delineatis distinguemus. Prima nota tenuem, secunda femi-aspiratum, altera palatinum, quarta nasalem signabit: quae vero nullo erunt
no-

notatae signo, non aliam, quam latinam pronunciationem habebunt. Sint ergo notae pronunciationis :

Pro Tenuibus a

Pro Semi-aspiratis v

Pro Palatinis k

Pro Nasalibus n

His praemissis, Tabula Consonantium simplicium heic statuitur :

क	ख	ग	घ	ङ
^a	^v	^k	^v	^{nk}
Ka	kha	ga	gha	nga

च	छ	ज	झ	ञ
^a	^v	^k	^v	^{nk}
cia	ciha	gia	giha	nghion

ट

८	ट	ठ	ड	ढ	ण
	^६ ta	^६ tha	^६ da	^६ dha	^६ nā

८	त	थ	द	ध	न
	^६ ta	^६ thā	^६ dā	^६ dha	^६ na

८	प	फ	ब	भ	म
	^६ pa	^६ p-ha	^६ bā	^६ bha	^६ ma

८	य	र	ल	व	श
	^६ giā	^६ ra	^६ la	^६ va	^६ sciaē

८	ष	स	ह	क्ष	ज्ञ
	^६ kha	^६ fa	^६ ha	^६ ccia	^६ .

Hic obiter notandum est ,
 consonantes palatinas ड *da*, &
 ढ *dha* aliquando per *da*, ali-
 quando vero per *ra*, sono ta-
 B men

men palatino retento, pronun-
ciari debere, licet ratio, aut re-
gula certa de hac re assignari
non possit, totumque ex usu
discere oporteat; v. g. डंड *dand*
baculus, ख ह्योडा *K athora* pel-
vis, गोडा *gora* equus, ठीट *dit*
mansuetus, दुंड *dund* luxuriosus,
बढई *barai* faber lignarius,
गढना *garnà* sepelire.

Notandum insuper, litte-
ram य *gia* quandoque जा, non
gia proferri; quod maxime
evenire solet, quando cum aliis
consonantibus copulatur, v. g.

कन्या *Kanja* virgo nūbilis ,
 तपस्या *tapesja* contemplatio ,
 कर्त्ता कर्त्त *kion kar* qua ex caus-
 sa &c.

Consonantes omnes in superiore tabula descriptae , quas Indostani quinquenas , & quinquenas , instar cantionis recitant , congenitam habent vocalem अ *a* , in quam earum pronuntiatio desinere debet , sic proferendo *ka* , *ga* , *cia* &c. ; excipe *nghion* , quod exit in *on* . Hinc ut plurimum tot syllabas in dictione legere oportet , quot in ipsa inveniuntur consonantes , dummodo non sint plures

B 2 ad

ad invicem copulatae, vel in corpore dictionis non elidantur: hae enim ad unam, eamdemque syllabam pertinent. Quando autem consonans est finalis, tunc earum remanente numero syllabarum, plerumque deperdit vocalem congenitam, & vocatur कंदीत *kandit*, id est elisa; quod in medio dictionis non raro evenire solet. Legem tamen de hac re generalem vix, aut non invenies omnino. Exemplum habes in voce कम्क *ciakmak* ignitabulum, in qua quatuor consonantes per se solas integram dictionem

nem

nem duarum syllabarum effor-
mant, licet utrumque ऋ *k*, sci-
licet tam finale, quam me-
dium elidatur.

Ab hac elisionis regula exci-
piendae sunt consonantes fina-
les quidem, sed signatae desu-
per puncto *anckar*, vel ad de-
xteram punctis *bisarkâ* conno-
tatae; priores namque in *an*,
posteriores vero in *â* fortiter
prolatum inviolabili lege ter-
minant.

Licet consonantes praedi-
ctae per se solas non syllabas
modo, sed integras quaeque
voces, ut vidimus, constitue-
re possint: nihilominus सँद

B 3 *sand,*

sand, id est simplices vocantur, quia simplici, & unico apice efformantur. Si vero alia sive vocalis, sive consonans ipsi copuletur, quod fieri debet saepissime, tunc vocantur अस्मंद *asand* non simplices. In his autem coniunctionibus non easdem Indostani sequuntur regulas, ac nos Latini. Nos enim cuiusque vocalis figuram (nam de consonantibus infra) etiam si unicam cum aliis literis componat syllabam, integram semper exaramus; illi vero partem tantum eiusdem, ut sequentia exempla exhibent: दैरम् *daem* perpetuus

tuus , नाई *bai* frater , राकना
rakna custodire , in quibus vo-
 calis आ dimidia tantum sui
 parte consonanti adiungitur
 hac perpendiculari linea ८; In-
 de fit , ut quotiescumque in
 eorum scripturis intergum ali-
 cuius vocalis characterem sive
 in principio , sive in medio ,
 seu in fine dictionis repereris ,
 nulli consonanti eam debeas
 copulare ; quia tunc ex se so-
 la syllabam constituit . En e-
 xempla : असल *asal* originale ;
 इव *iv* similis , उपर *upar* su-

pra , भ्रातृ *bhai* frater , in quibus vocibus vocales अ. उ. इ. ए. ex se solis sine consonantium unione syllabam integrant.

Observe hic obiter, quamcumque vocalem cuicumque consonanti copulatam semper esse *rectam*, consonantem vero *rectricem*. Quid autem sit *rectrix*, & *recta*, docebimus postea.

At priusquam de modo copulandi vocales cum consonantibus verba faciamus, pauca de uniuscuiusque consonantis pronuntiatione praemittenda iudicamus.

CAP.

C A P. III.

*De pronuntiatione Consonantium
in particulari.*

1. क *Ka*. Est haec prima littera consonans, apud Indos, & ex qua Alphabetum के खे *ke-kho* nomen habet: aequivalet nostro *k* Latino, vel *c* ante *a*, nec ante *i*, & *e* suam, ut apud nos, pronuntiationem mutat, sed eodem modo *ka*, *ke*, *ki*, *ko*, *ku* profertur, ut Arabum ق *k*.

2. ख *Kha*. Haec littera apud Latinos non habetur, ideoque aliter, quam per *ka*, & *b*, scilicet *kha*, non potest exprimi, nisi dicamus, quod
eo-

eodem modo cum praecedenti, sed asperiori pronuntiatur, ac ح *cha* Arabum repraesentat.

1. گ *Ga*. Eadem littera est cum nostro *g* ante *a* posito; dices eodem modo *ga*, *ge*, *gi*, *go*, *gu*, semper pronunciando *g* lenem, ut in Latinis dictionibus *gaudium*, *gossypium*, *gustus* &c.

4. غ *Gha*. Est *g* secundum, seu praecedenti simile, ita tamen, ut illi aspirationem addas, quod apud Latinos non in usu habetur. Arab. ع *Ghain*.

5. ن *Nga*. Est littera particularis, quae naso proferri debet cum aliqua aspiratione,
lin-

linguam invertendo, & palatum leniter percutiendo, ita ut *blefa* simul, & *nasalis* proferatur. Eius sonum Latinis litteris exprimi nullo modo possumus; Magistri vox rite docebit.

6. 𐌺 *Cia*. Neque haec ulli ex nostris litteris rite potest assimilari, sed medium habebit locum inter *c* Italorum, & *tcha* a Gallis pronunciatum, quod usus docebit.

7. 𐌷 *Ciha*. Haec littera optime a Gallis pronunciatur, & asperam prolationem exigit.

8. 𐌾 *Gia*. Nostro *gi*, & *z* simul arridet haec littera, vel de-

debet pronunciari eo fere modo, quo pronunciant, qui linguam habent blefam. Per ج *gim* Arabum explicatur.

9. ج *Giha*. Est alterum *gi*, quod blese quidem efferri potest; ac magis ad nostri *g* ante *e*, & *i* positi pronunciationem, ut *germen*, *gigas*, quamvis cum aliqua differentia, accedit, & ج *gim* Arabum refert.

10. ځ *Nghion*. Haec per Latinam litteram describi nequit, cum plures simul prolatae eius sonum exprimere valeant; Palato enim simul, & naso cum aliqua aspiratione erit pronuncianda. Usus te docebit.

11. Ṭ *Ta*. Aliter, quam per *t*, haec a nobis Latinis explicari nequit, nec describi potest; quamvis longe sit diversa, eiusque pronunciationem assequi necessarium sit. Proferatur lingua paullulum inversa, & palatum leniter percutiente, quo *blese* pronunciat; quod sane per usum assequeris. Respondet Ṭ *tta*, vel Ṭ *te* Arabum.

12. Ṭ *Tba*. Litterae antecedenti similis est, eodemque modo effertur, addendo illi aspirationem *h*, quasi Ṭ *the* Arabum.

13. Ḍ *Da*, vel *ra*. Duplicem huius litterae pronunciationem

nem habes; nunc enim, ut *d* blefum, nunc, ut *r* itidem blefum, sed palatum similiter leniter percutiendo pronunciat. Initio quidem dictionis, semper ut *d* blefum pronuncias, sed in medio, & in fine certa non habetur regula, modo *da*, modo *ra* dices.

14. ढ *Dha*. Eadem est cum praecedenti *d*, & *r*, eodemque modo pronunciantur, sed asperere, & quadam aspiratione superaddita. Cum ڤ *dal* Arabum convenit.

15. ن *Na*. Ista littera est *n*, secundum quod enaso semper pronunciat. Apud Arabes ن *nun*.

16. त

16. τ *Ta*. A nostro *t* non differt.

17. τ *Tha*. Est τ *tau* Graecorum, quod fortiter debemus pronunciare, sicut ט *teth* Hebraeorum, vel ل *tta* Arabum.

18. δ *Da*. Est nostrum *d* Latinum.

19. δ *Dha*. Est secundum *d* asperum, cui debetur aspiratio *h*, & etiam respondet ad Graecorum δ *delta*.

20. נ *Na*. Non differt a nostro *n* Latino, nisi quod caveri debet, ne de naso pronunciatur, sed semper clare, ad differentiam alterius נא *na*, quod de naso paullulum effertur.

21. פ *Pa*. Praesens haec littera est *p* Latinum.

22. ק

22. ꝥ *P-ha*. Est ꝑ Latinum, vel melius ꝑ-*h*, vel ꝑ *phi* Graecorum; optime tamen pronunciabis, si ꝑ-*ha* dicere queas.

23. 𐌲 *Ba*. Latinum *b*, de quo adnotes velim, quod sicut in nostra Europa apud varias nationes *b* in *u*, & *v* consonans in *b* immutatur, & unum pro alio usurpatur, ita apud Indos invenes dicentes 𐌲𐌲 ꝥ *vap-h* pro *bap-h* vapor, & 𐌲𐌲 𐌲 *vavo* pro 𐌲𐌲 𐌲 *bavo* existentia.

24. 𐌲 *Bha*. Secundum *b*, quod aspirationem sibi adiungit, dicendo *bha*; ista littera non convertitur in *u*.

25. 𐌺 *Ma*. Est Latinum *m*, quod debet aperto ore pronun-

nunciari ad differentiam alterius, quod *mindan*, vel *nindan* vocant, & obruso effertur ore.

26. Ꝓ *Gia*, vel *ja*. Est littera media inter consonantem, & vocalem, ut suo loco dicitur. Apud nos aequivalentem non habet. Indi illam vocant *gia*, vel *ja*, pronunciando illam parumper in gutture; sed alio modo, quam ع *aain* Arabum, cui tamen in multis potest assimilari.

27. ꝓ *Ra*. In nullo differt a nostro *r*.

28. Ꝕ *La*. Est *l* Latinum.

29. ꝕ *Va*. Ea littera est *v* consonans, vel potius media.

C

in-

34

inter consonantem, & *u* vocalem, & utriusque officium agit. Non pronunciatur, ut *u* vocale, sed quasi *9* *vau* Arabum, & *י* *vau* Hebraeorum.

30. *𐤒* *Scià*. Character hic aequivalet *ch* a Gallis pronunciato, nullo autem modo *c* Italorum. Est *ش* *scin* Arabum.

31. *𐤑* *Kha*. Est tertium *k*, idem cum secundo, & *ح* *cha* Arabum simile.

32. *𐤓* *Sa*. Latino *s* aequivalet.

33. *𐤔* *Ha*. Est *h* Latinorum.

34. *𐤕* *Ciha*. Haec littera rara est, & vix in usu; assimilatur in omnibus septimae *𐤖*.

CAP.

C A P. IV.

*De copulatione Vocalium
cum Consonantibus*

EX his omnibus praemissis habes, ad legendos Indostanorum libros haudquaquam tibi sufficere solas litteras *sand*, seu simplices didicisse, nisi regulas quoque coniunctionum quam perfectissime noveris. Quamobrem notanda sunt sequentia.

I. Vocalis quaecumque illa sit, semper sequitur naturam soni consonantis, cui copulatur, *tenuis*, *semi-aspirati*, *palatini*, aut *nasalis*, retenta propria pronuntiatione brevi, vel longa.

C 2 2. Vi-

2. Viceversa, consonans pariter induit pronunciationem brevem, vel longam vocalis sibi coniunctae, proprio retento sono tenui, vel semi-aspirato &c.

3. Æ *A* breve, quum omnibus congenitum sit consonantibus, nullo umquam particulari apice eisdem adnectitur; quod si illo uti opus fuerit, tota eius figura exaratur, sicque ex se solo syllabam format.

4. Vocales reliquae modo a dextris, modo a sinistris, modo supra, modo subtus pro cuiusque exigentia, & natura, determinata sui parte, consonantibus ipsis uniuntur. Per sinistram
in-

intellige sinistram oculi tui, quae dextrae libri, seu scripturae respondet, scilicet eam partem, a qua Latini scriptionem auspicantur; per dexteram vero dexteram oculi tui, quae sinistram respicit libri, seu scripturae; illam videlicet partem, ubi Latini scribendo desinunt.

5. आ A longum consonanti copulatur, a dextris ducta linea perpendiculari hoc modo ॥, ut videre est in exemplis supra allatis.

4. इ I breve a sinistris, sic ि; v. g. सिद्ध *sidd*, vel correctius शिद्ध *scidd* sanctus, ubi ि, quia breve, a sinistris notatur.

7. ई *I* longum a dextris sic
 १; v. g. ३१दी *sciadi* festum lae-
 ritiae, ubi *i*, quia longum, si-
 gnatur a dextris.

8. Pari modo उ *u* breve a
 dextera ad sinistram ducitur
 subtus consonantem, sic ॐ; v. g.

वेतुर *ciatur* astutus, हुकुम *hu-*
kum iussio, ubi *u*, quia breve,
 pariter subtus a sinistris.

9. ई *U* longum non aliter
 subtus, sed a sinistra ad dexte-
 ram, sic ॐ; v. g. ओर *gioru* uxor,
 हर *giaru* scopa, ubi *u*, quia
 longum, dexteram respicit.

Vocalis *ri*, & *li* extra libros
samskrit, id est scientificos, ac
 fa-

facros, vix est invenire; in Alphabetorum speciminibus tamen proponi solent, & idcirco distinguere notamus.

10. रि *Ri* breve exprimitur lineola quadam uncinata, ad pedem consonantis apposita, sic ८; v. g. कृष्ण *kriscna* nomen proprium Idoli, कृष्ण पक्ष *kriscna-pacc* luna decrescens, ubi lineola uncinata litteram क terminans, *ri* breve significat.

11. Pro री *ri* longo praedita duplicatur lineola, sic ८; v. g. कृतं *kritan* furari, तृकोत *trikot* nomen medicinae; litterae क, & त illo duplici unco

notatae *ri* longum habere indicant.

12. Pari modo लि breve consonantem terminat duobus punctis tantisper apertis, ad eius pedem copulatis, sic ϕ ; & ली *li* longum signatur iisdem punctis in medio caudatis, sic Φ .

Sed quum postremae hae duae vocales in ipsis etiam libris scientificis rarissime adhibeantur ; ideo nullae nobis suppetunt voces , quibus earum usus exemplo exprimi queat ; unde ad sequentem coniunctionum Tabulam Lectorem amandamus.

13. ऐ *E* breve copulatur ,
 ducta supra consonantem unica
 linea , instar accentus gravis,
 aliquantum inclinata , sic ˘ ;
 v. g. बेद *bed* facer Indostano-
 rum codex , नेवष *nevotà* con-
 vivium, फ़तेदर *p-hatedar* ex-
 pugnator : in quibus exemplis
 accentus gravis , seu linea su-
 perposita *e* breve importat.

14. Quod si ऐ *e* longum , id
 est *ee* , *ai* , vel *ei* , instar diphthon-
 gi adhibere necesse sit , dupli-
 catur accentus , seu linea tali
 modo ˘˘ ; v. g. मेना *meina* cer-
 ta species avium , बेरी *beeri* ini-
 mi-

micus: in his vocibus duplex ille accentus aequivalet *e* longo, seu diphthongis supra notatis.

15. Haud absimili modo copulantur vocales ओ *o*, & औ *au*, vel *ou*, hoc solo discrimine, quod a dextris consonantis addenda est linea perpendicularis, ut de vocali *a* paullo ante monuimus. Itaque ad denotandum *o* breve, unicum desuper exarabis accentum; duos vero ad significandum *o* longum, seu diphthongos *au*, vel *ou*; sed in utroque casu lineam adnectes. Exempla pro *o* brevi:

करोर *karor* decem milliones,

गा

गोठा *gora* equus, मोहसील
mohasil exactor. Exempla pro
 o longo, seu *au*, & *ou*: मौगंध
saugand iuramentum, नौमी
noumi nonus, तौलन *toulna*
 ponderare, seu librare.

16. Punctum o *ankar*, quod,
 ut diximus alibi, omnibus tum
 vocalibus, tum consonantibus
 est communicabile; nihil aliud
 denotat, nisi *n*, & aliquando
 etiam *m* leniter proferendum,
 quo littera terminari debet in
 pronuntiatione: ita ut vocalis
 quaecumque tali puncto nota-
 ta desinat in *an*, *en*, *in*, *ein*,
on,

on, vel *aun*, pro vocalis cuiusque natura. Exempla: अंधराली *andiali* caecitas, इंद्र *Indra* Idoli nomen.

Consonantes *sand*, seu simplices, tum & compositae ex foliis consonantibus, hoc item puncto signatae, propter vocalem *a* brevem ipsis congenitam, semper exeunt in *an*, ut videre est in संयोग *sangiogh* occasio, खंभा *kambah* columna.

Excipe litteram ऋ *nghion*, quae solummodo naturalem suum sonum tantisper producit. Con-

Consonantes vero *asand*, & quaecumque aliae compositae, propter alicuius vocalis unionem, ipsius vocalis aemulantur naturam, & in *an*, *in*, *un*, *en*, *ein*, *on*, vel *aun*, seu *oun* terminantur. En exempla :

ब्राम्हान *Brammhan* Brammhanus, मेदिं *mehin* subtilis, गेहुं *ghehun* frumentum, सेदुर *sendur* minium, जोंग *giong* hirudo &c.

17. Tandem duo puncta : *Bisarkâ*, quae pari modo omnibus litteris uniri possunt, eisdem copulantur a dextris, sed solummodo in fine, numquam vero

vero in medio dictionum ; neque tamen omnium, sed illarum dumtaxat , quarum ultimus apex protundi debet fortiter ; v. g. इतिस्तीतेः *itistitê* & cetera, दीन्यइः *ittiadi* & sic de singulis . De vocalibus autem fatis .

Nunc ordini Alphabeti Indostani inhaerentes, coniunctionem cuiuslibet consonantis cum quacumque vocali, iuxta praelibatas regulas delineabimus. Sit igitur

CAP.

C A P. V.

*De Consonantibus Vocalibus
copulatis.*

Consonantes Indostanorum, sicut pluries diximus, per se tantum syllabas formant vi a brevis sibi congeniti, dummodo in medio, vel in fine dictionis elisionem non requirant, quia tunc congenitum a amittentes in proprio cuiuscumque consonantis sono terminant, ut ostendimus supra in voce दकमक *ciakmak* ignitabulum; ceterum vero consonantes omnes coniunctae vocalibus, istarum naturam induunt,

unt, nec umquam eliduntur, sed semper in *a. e. i. o. u.*, aut *ei*, vel *ou* terminant, iuxta vocalium naturam, quarum pars erit illis copulata.

Quamlibet cuiusque vocalis partem, quam consonantibus Indostani solent adnectere, proprio distinguunt nomine; & hanc lineam ङ, quam ad signandum *a* longum apponunt, कना *kana* appellant; hanc ङा *i* breve denotandum पतके कोनालि *patke-konali* vocant; & sic de reliquis. At cum haec instructio non कोखंदार *kok-vandar* Alphabetario, sed वया

ब्या का एदार *biakarn-dar*

Grammatico potius conveniat,
libenter ipsam ommittimus, &
Tabulam tradimus, sicut suis
pueris Indostani praeberere so-
lent, quos docent बरे कना *ba-*
rekarna syllabare. Sit igitur

*Tabula Consonantium Vocalibus
coniunctarum.*

क	का	कि	की	कु
Ka	ka	ki	ki	ku

कू	कृ	कृ	कू	कू
ku	keri	keri	keli	keli

के	के	को	को	कं
ke	kei	ko	kau	kan

D कः

कः ॥

kâ .

ख खा खि खी खु

Kha kha khi khi khu

खू खैरि खेरि खेलि खेलि

khu kheri kheri kheli kheli

खे खैरि खो खाँरि खान

khe kheri kho khañr khan

खः ॥

khâ .

ग गा गि गी गु

Ga ga ghi ghi gu

गू गैरि गेरि गेलि गेलि

gu gheri gheri gheli gheli

ग

गे ये गो गौ गं

ghe ghei go ghaù gan

गः ॥

ghâ .

घ घा घि घी घू

Gha gha ghi ghi ghu

घू घै घेरि घेलि घेलि

ghu gheri gheri gheli gheli

घे घै घो ग्हाउं ग्हान

ghe ghei gho ghaù ghan

घः ॥

ghâ .

ङ डा ङि ङी ङु

Nga nga nghi nghi ngu

D 2

ङ

ngu ngheri ngheri ngheli

nghe nghei ngo

ngaù ngan ngâ.

Cia cia ci ci ciu

ceri ceri celi celi

ce cei cio ciaù cian

ciâ.

८ छ छा छि छी छु

Ciha ciha cih cih cihu

छु छु छु छु छु

cihu cehri cehri cehli cehli

छे छे छो छो छं

ceh cehi ciho ciahū cihan

छः ॥ ३ ॥ ३ ॥

cihā : ॥ ३ ॥ ३ ॥

८ ज जा जि जी जु

Gia gia gi gi giu

जु जु जु जु जु

giu gieri gieri gieli gieli

जे जे जो जो जं

gie giei gio giāu gian

D 3

जः

già .

Giha giha gih gih giuh

giuh giehri giehri giehli giehli

gich gichì gich giahù giahn

giàb .

Nghion nghia nghì nghì

ngheu ngheu nghieri nghieri

त्र

ॐ ॐ ॐ ॐ
 nghieli nghieli nghieli nghieli

ॐ ॐ ॐ ॐ ॥
 nghio nghiaù nghion nghia.

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ
 Ta ta ti ti tu

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ
 tu teri teri teli teli

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ
 te rei to tai tan

ॐ ॐ
 tá.

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ
 Tha tha thi thi thu

D 4 ॐ

𑖀 𑖁 𑖂 𑖃 𑖄
 thu theri theri theli tehli

𑖅 𑖆 𑖇 𑖈 𑖉
 the thei tho thaù than

𑖊 𑖋

thâ.

𑖌 𑖍 𑖎 𑖏 𑖐
 Da da di di du

𑖑 𑖒 𑖓 𑖔 𑖕
 du deri deri deli deli

𑖖 𑖗 𑖘 𑖙 𑖚
 de dei do daù dan

𑖛 𑖜

dâ.

𑖝 𑖞

ਧ ਠ ਠ ਠਿ ਠੀ ਠੁ

Dha dha dhi dhi dhu

ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ ਠੁ

dhu dheri dheri dheri dheri

ਠੇ ਠੇ ਠੇ ਠੇ ਠੇ

dhe dhe dho dho dhan

ਠਾ ॥

dhā.

ਨ ਏ ਏ ਏ ਏ ਏ

Na na ni ni nu

ਏ ਏ ਏ ਏ ਏ

nu neri neri neli neli

ਏ ਏ ਏ ਏ ਏ

ne nei no nau nan

ਏ

ए ॥

nā.

त ता ति ती तु

Ta ta ti ti tu

तू तृ तृ तू तू

tu teri teri teli teli

ते तै तो तौ तं

te tei to tau tan

तः ॥

tā.

थ था थि थि थु

Tha tha thi thi thu

थू थृ थृ थू थू

thu theri theri theli theli

थ

थे थे थो था थं
 the thei tho thau than

था ॥
 thâ.

द दा दि दी दु
 Da da di di du

दू दू दू दू दू
 du deri deri deli deli

दे दे दो दो दं
 de dei do dau dan

दा ॥
 dâ.

ध धा धि धी धु
 Dha dha dhi dhi dhu

ध

धू धृ धृ धू धू
dhu dheri dheri dheli dheli

धे धै धो धौ धं
dhe dheì dho dhaù dha

धाः ॥

dhâ.

न ना नि नी नु
Na na ni ni nu

नू नृ नृ नू नू
nu neri neri nali nali

ने नै नो नौ नं
ne nei no naù nan

नः ॥

nâ.

न प

न प पा पि पी पु
 Pa pa pi pi pu
 पू पू पू पू पू
 pu peri peri peli peli
 पे पे पा पा पं
 pe pei po pau pan
 पः ॥
 pâ .

ण णा णि णी णु
 P-ha p-ha p-hi p-hi p-hu
 णू णू णू णू
 p-hu p-heri p-heri p-heli
 णू णू णू णू णू
 p-heli p-he p-hei p-ho p-hau
 ण

पं पे ॥

p-han p-hâ.

ब बा बि बी बु

Ba ba bi bi bu

बू बृ बृ बू बू

bu beri beri beli beli

वे वै बो बौ बं

be bei bo bau ban

बा ॥

bâ.

भ भा भि भी भु

Bha bha bhi bhi bhu

भू भृ भृ भू भू

bhu bheri bheri bheli bheli

भ

ॐ नै नो नौ न

bhe bhei bho bhaui ban

नः ॥

bhâ .

म मा मि मी मु

Ma ma mi mi mu

मू मृ मृ मू मू

mu meri meri meli meli

मे मै मो मौ मं

me mei mo mau man

मः ॥

mâ .

य या यि यी यु

Gia gia gii gii giu

य

यू	यृ	यृ	यू	यू
giu	gieri	gieri	gieli	gieli
ये	ये	यो	यो	यं
gie	giei	gio	giaù	gian

यः ॥

giâ.

र	रा	रि	री	रु
Ra	ra	ri	ri	ru
रू	रृ	रृ	रू	रू
ru	rri	rri	rli	rli
रे	रे	रो	रो	रं
re	rei	ro	rauè	ran

रः ॥

rà.

ल ल

ल ला लि ली लु

La la li li lu

लू लृ ल्र लळ लळ

lu lri lri lli lli

ले ले लो लौ लं

le lei lo lau lan

लः ॥

lâ.

व वा वि वी वु

Va va vi vi vu

वू वृ व्र वळ वळ

vu veri veri veli veli

वे वे वो वौ वं

ve vei vo vau van

E

वः

वः ॥

vâ .

रा रा रि री शु

Scia scia sci sci sciu

रू रृ रॄ रळ रळू

sciu sceri sceri sceli sceli

रे रै रो रौ रां

fce fcei fciò sciau scian

राः ॥

scia .

ष षा षि षी षु

Kha kha khi khi khu

षू षृ षॄ षळ षळू

khu kerì kerì keli keli

ष

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

khe khei kho khau khan

ॐ ॥

khâ .

ॐ स सा सि सी सु

Sa fa fi fi fu

सू सू सू सू सू

fu fri fri feli feli

मे मे मो मो मं

fe fei fo fau fan

मः ॥

sâ .

ॐ ह हा हि ही हु

Ha ha hi hi hu

E 2 ह

हु हे हे हे हे
hu heri heri heli heli

हे हे हो हौ हं
he hei ho hau han

हः ॥

hâ .

८८ ण शा शि शी शु
Ciha ciha cihi cihi cihu

शु शु शु शु शु
cihu cehri cehri cehli cehli

शै शै शो शौ शं
ceh cehi ciho cihau cihan

शः ॥

cihâ .

CAP.

C A P. VI.

*De pluribus Consonantibus unico
Apice conscriptis, eorumque
denominatione .*

INdoctanae linguae praeceptores suas litteras in quatuor classes distribuunt, nempe in *sand*, seu simplices; in *asand*, non simplices, id est compositas; in *pult*, seu tumidas; & in *purna*, sive plenas. De prioribus abunde differuimus supra: de posterioribus quaedam adnotanda supersunt.

Itaque *pult*, seu tumida dicitur littera tribus consonantibus constans, vel duabus consonantibus, & una vocali; e. g.

E 3 ३१ ३

रास्त्र *sciastr* ars liberalis, स्र्क्षी
sakhti durities: utriusque vocis
ultima syllaba est *pult*; al-
tera, quia tres consonantes,
nempe स, त, र copulantur in
unam; altera vero, quia con-
currunt duae consonantes, sci-
licet स्त्र, & त्र, & una vocalis,
nempe ई.

Purna, seu plena est littera,
quae ex tribus consonantibus,
& una vocali conficitur; e. g.
स्त्रीलीग *strilingh* femininum
genus; vox monosyllaba स्त्री *stri*
ex quatuor litteris, nempe ex
स

म, त, र, & ई vocali com-
ponitur, बबर्च् *babarci* co-
quus: In hac voce tres syllabas
numera, scilicet ब, ब, र्च्; prio-
res duae sunt *sand*, quia ex
simplici ब *ba* constant; tertia
est *purna*, quia ex uno र, duo-
bus ब, & ई longo formatur.

Hic autem silentio praete-
reundum non est, inter ipsos
etiam Indostanos in dubium
vocari, utrum puncta *anckar*,
& *bisarkâ* inter vocales sint re-
cipienda. Qui vocalibus illa
accensent, praefatas litteras र्च्,

& झ, & ceteras ex tribus consonantibus, & una vocali compositas चोकांदा *ciaukonda*, id est quadratas appellant, & nomen *purna* iis litteris donant, quae non solum ex tribus consonantibus, & una vocali, sed ex punctis quoque *an-
kar*, vel *bisarkâ* componuntur. Eiusmodi esset secundus character dictionis अस्त्रांग *astrang* saltator, in quo simul copulantur स, त, र, अ, & punctum *o an-
ckar*. Illi vero, qui eadem puncta e vocalium catalogo expungunt, eo quod neutrum sine ali-

alicuius vocalis, vel consonantis adminiculo in dictionibus locum habere valeat; reiecta *ciaukonda*, seu quadrata, solas *sand*, *asand*, *pult*, & *purna* admittunt, & compositam ex quatuor litteris (sive deinceps puncta *anckar*, aut *bisarkâ* iuncta sint, sive non) indiscriminatim *purna* denominant.

Antequam ad exempla procedamus coniunctionum consonantium cum consonantibus, observa primo in copulatione quacumque aliam esse litteram rectricem, quae ceteras regit, aliam rectam, quae a rectrice dirigitur. Littera recta illa dicitur, quae prior, recta vero, quae

quae posteriori loco est pronuntianda; e. g. *प्रगट्* *pragati* manifestatio, prima syllaba est *asand*, composita ex *प* *p*, *र* *r*, sed *p* dicitur re^{ct}rix, quia primum, *r* vero re^{ct}a vocatur, quia secundum in pronuntiatione locum obtinet. Oppositum eveniret, si scribes *सर्प* *sarp* serpens, in qua voce *r* regit *p*, & illa re^{ct}rix, ista re^{ct}a dicitur.

Secundo notandum est, consonantium alias a dextris; alias a sinistris, alias subtus, seu ad
pe.

pedem , alias demum in ipso corpore unius , eiusdemque characteris sibi invicem copulari .

Sola consonans र *ra* quandoque desuper connotatur hoc signo ~ (quod Indostani रफ़ल *rep-bl* appellant) & tunc regit ceteras omnes , quibuscum unitur ; exemplum habes in alata voce मर्ष , item अर्थ *arth* explicatio , सुर्ग *surgg* sol : Cum vero exaratur in corpore , vel ad pedem alterius , semper est recta .

Quomodo autem , & qua
fui

fui parte consonantes reliquae in copulationibus exarari debeant, universaliter definiri non potest. Quamobrem ad sequentia coniunctionum exempla oportet recurrere; cetera Magister, studium, & usus docebunt.

Iam vero ad dignoscendum, quae sit consonans recta, & quae rectrix, haec regula generalis tenenda est. Consonans illa, quae aliqua fui parte connotatur a sinistris alicuius characteris compositi, semper est rectrix; eam vero, quae a dextris, vel in corpore, vel ad pedem adnectitur, ab alia regendam esse intelligas. Exempla: अस्थ न *astan* mammilla, haec

VOX

vox tres habet syllabas, nempe
 अरुचन, quarum secunda est
asand, composita ex स, & च;
 sed quia consonans स per hanc
 sui partem र a sinistris descri-
 bitur, regit annexum च; hoc
 vero regitur, quia copulatur
 a dextris; hinc legitur *astan*,
 non *atsan*. Eadem ratione in
 vocabulo प्रगट् *pragat* manife-
 stus; prima syllaba constat ex
 प, & र; sed quia र ad pedem
 litterae प hac lineola / expri-
 mitur, ipsa consonans र est *re-*
cta, प vero *rectrix*, unde pro-
 nun-

nunciari debet *pragat*, non
rapgat.

Quod si in corpore, vel ad
pedem characteris compositi
plures consonantes concurrant,
tunc quae superiorem occupat
locum, erit rectorix, respectu
inferioris; inferior autem re-
cta, & utraque simul regetur
ab alia, scilicet a littera conti-
nente. Exemplum sit अस्त्रांग
astrangh saltator; secunda syl-
laba, nempe स्त्रा, componitur
ex स, त, र, अ, & puncto.; sed
quia र unitur ad pedem sub त,
ideo regitur a त sibi superiore,

&

& ambæ simul reguntur a ऋ,
 in cuius corpore continentur.
 Quoad vocales iam monuimus
 alibi, eas sive desuper, sive
 subtus, sive a dextris, sive co-
 pulentur a sinistris, numquam
 regere, sed regi a consonanti-
 bus, atque adeo in pronuncia-
 tione semper esse postremas.
 Denique puncta *ankar*, & *bi-
 sarkâ* syllabam omnino clau-
 dere debent; quapropter post
 ipsas etiam vocales sunt pro-
 nunciandae. His praenotatis, sit

CAP-

C A P. VII.

*Tabula Consonantium Afand ,
Pult , & Purna .*

CUM in hac lingua maxima exstet difficultas recte pronunciandi syllabas , praecipue *pult* , & *purna* , cumque eadem constent ex pluribus consonantibus diversos pronunciandi modos exquirentibus , quam arduum sit , viva deficiente voce , solo calamo in huius idiomatis pronunciatione ceteros instruere , perfacile dignoscetur , si Indostanorum diligentiam perpendamus , qua pueros suos exercent ad optime promendas syllabas , antequam

quam illos ad legendum primitivos libros, promoveant .
 Tantum enim in illarum recitatione dietim illos exercent ,
 tum recto servato ordine a prima ad ultimam, tum ordine
 inverso ab ultima ad primam syllabam, donec longa exercitatione litteras omnes distincte,
 optimeque, ac sua quaque propria modulatione proferant .
 Nos ad supplendum deficientiam vivae vocis iam notavimus per quosdam accentus diversitatem modulationis requisitae a litteris *simplicibus*; & sicut in explicatione consonantium primae tabulae per has notas ♪ ♫, vel ♪ ♫, aut ♪ ♫ in-

F

di-

dicavimus litteras illas promendas esse *palatinas* simul, & *nasales*, vel *palatinas* simul, & *tenues*, aut *palatinas*, & *semi-aspiratas* simul; sic nunc monitum facimus in litteris *asand*, *pult*, & *purna*, eandem legem fervendam esse in proferendis syllabis modulationibus requisitis ab unaquaque consonante, quae ad conficiendam quamlibet istarum syllabarum coalescat. At cum in pluribus verba contexere, circa litterarum modulationem, supervacaneum fore iudicemus, cum sine docente magistro perdifficile sit perfectam obtinere prolationem, ideoque ne longam

gam, inutilemque texamus feriem consonantium consonantibus ipsis copulatarum, seiunctim eas praemittendas litterarum partes statuimus, quae frequentius annecti solent aliis consonantibus tum ad sinistram, vel ad dexteram, tum in corpore, vel ad pedem omnium apicum. Has litterarum partes claudicantes denominare iudicavimus, quod sive a sinistris regant, sive a dextris, seu in corpore, vel ad pedem repariantur coniunctae, ut regantur, sicut semper multum de sua forma intercidunt, sic aliquantulum & de earum sono, ac potestate amittunt.

*Tabula Consonantium
Claudicantium .*

<i>Integrae .</i>	<i>Claudicantes .</i>		<i>Integrae .</i>	<i>Claudicantes .</i>
ग	ङ		न	ॠ
घ	ॢ		म	ॡ
व	ॣ		य	।
ञ	॥		र	॥
त	०		र	॥
थ	२		ल	॥
ध	ॢ		व	ॣ
न	ॠ		श	३
प	ॡ		ष	ॣ
ब	॥		स	३

Ne autem ulterius , quam
par

par est, taedio afficiamus legentes omnium describendo Tabulas Consonantium, quibus claudicantes coniunctae demonstrentur, cum istae ad triginta quatuor usque, totidemquae Tabulas ascendant, quae coniunctas litteras, vocalibus copulatis, exhibeant; illas tantum hic dare selegimus Tabulas coniunctionum, quae frequentius inter legendum solent occurrere. Ex istis enim studiosus lector intelligere poterit, quomodo ceteris consonantibus claudicantes apponendae sint, & quomodo appositis vocales connectendae. Primam ergo Tabulam proponimus con-

iunctionis litterae य , quae semper a dextris copulatur ceteris (sicut & ipsi Indostani proponere solent) deinde ceteras , quas selegimus , subiungemus .

*Tabula I. य coniunctae
a dextris .*

क	ख	ग	घ	ङ
Kja	khja , ghja	ghjha	nghja	
च	छ	ज	झ	ञ
cja	cjha	gja	gjha	ngjha
ट	ठ	ड	ढ	ण
tja	tjha	dja	djha	nja
त	थ	द	ध	न
tja	tjha	dja	djha	nja
				य

प्य फ्र व्य ज्य म्य

pja p-hja bja bhja mja

ग्र ज व्य र्य

gja rja lja vja scja

ष्र स्य ह्र क्ष्र ॥

xjha sja hja ccja

*Tabula II. त् coniunctae
a sinistris.*

त् क ख ग घ ङ

Tka tkha tga tgha tgna

च छ ज झ ञ

tcia tciha tgia tgiha tgnion

ट ठ ड ढ ण

tta ttha rda rdha tna

त त्थ त्द ध त्ना

tta ttha tda tdha tna

त्प त्पह त्ब त्भ त्म

tpa tp-hha tba tbha tma

त्थ त्ना त्ब त्ब त्त्ता

tgia tra tla tva ticia

त्थ त्म त्द त्त्ता ::

tkha tfa tha tccia .

*Tabula III. न ad pedem
coniunctae .*

क ख ग घ ङ

Kna knha ghna ghnha ngna

च छ ज झ ञ

cna cnha gina ginha nngnion

ट

ट त्ना त्न्हा द्ना द्न्हा न्ना
 ट त्ना त्न्हा द्ना द्न्हा न्ना

त त्ना त्न्हा द्ना द्न्हा न्ना
 त त्ना त्न्हा द्ना द्न्हा न्ना

प प्ना प-ह्ना ब्ना ब्न्हा म्ना
 प प्ना प-ह्ना ब्ना ब्न्हा म्ना

य ग्ना र्ना ल्ना व्ना स्ना
 य ग्ना र्ना ल्ना व्ना स्ना

ष ख्ना ह्ना छ्ना .
 ष ख्ना ह्ना छ्ना .

*Tabula IV. स coniunctae
 a sinistris .*

स् स्का स्खा स्गा स्घा स्ङा
 Ska fkhā fga fgha fnga

स्व

स्व स्छ स्ज स्ह स्त्र

scia sciaha sgia sgiha signion

स्ठ स्ठ स्ड स्ढ स्ण

sta stha sda sdha sna

स्त स्प् स्द स्ध स्न

sta stha sda sdha sna

स्प स्फ स्ब स्न स्म

spa sp-ha sba sbha sma

स्य स स्ल स्व स्श

sgia fra fla fva fcia

स्ष स्म स्ह स्श ॥

fkha ffa sha fcia.

Ta-

*Tabula V. Coniunctae in vertice
Consonantium .*

क	ख	ग	घ	ङ
Rka	rkha	rga	rgha	rngha
च	छ	ज	झ	ञ
rcia	rciha	rgia	rgiha	rgnion
ट	ठ	ड	ढ	ण
rta	rtha	rda	rdha	rna
त	थ	द	ध	न
rta	rtha	rda	rdha	rna
प	फ	ब	भ	म
rpa	rp-ha	rba	rbha	rma
य	र	ल	व	श
rgja	rra	rla	rva	rfcia
				ष

ष म ह ण ॥

rkha rfa rha rccià .

Hae omnes litterae , quas in allatis Tabulis proposuimus, iuxta adductas regulas in Cap. VI. sic scriptae , sunt *asand* ; at si illis uniantur vocales, *pult* evadent; *pult* pariter obtinebunt naturam , si in vertice , ac in lateribus, aut ad pedem alius claudicans apex apponatur ; quod si *pult* litteris addantur vocales a dictionibus requisitae , evadent *purna* . Hic vero apex *purna* extra libros scientificos raro occurrere solet , quamquam dictio scribenda iuxta orthographiae regulas illo cha-

charactere scribi exposcat; at cum vulgares homines, & etiam Brammhanes, demptis eruditioribus, has regulas fere penitus ignorent, seiunctim scribunt consonantes omnes ad *pult* apicem scribendum requisitas, & maxime ad *purna*: e. g. ad recte scribendum *astranghini* saltatrix, sic scribi debet

अस्त्रांगिनी; inscii scribunt
असुरानगिनी *astaranghini*.

Hinc quotidie evenit, ut isti in legendis libris, propriisque manibus exaratis scripturis, semper haesitando legant, & pessime proferant. Ut autem clarius pateant, quas hucusque
tra-

tradidimus, regulae, aliquas di-
ctiones subiiciendas statuimus,
ad quarum rectam scriptionem
characteres *pult*, & *purna* re-
quiruntur.

Dictionum exempla.

अशान *Ashana* Lavacrum.

अश्वर *Ashvar* Equester.

Avogha

अवग्य *Avoghja* Inobedientia.

कस्त *Kast* Labor.

कबुल्यत *Kabuljet* Explicatio.

खम्हीद *Kahmind* Herus.

ग्यनगा ण्ठि *Ghiangosti* Dispu-
tatio.

तुब्हारा *Tubbhara* Tuum.

द

दुग्गा *Dugna* Dupliciter.

धम्म *Darmm* Opus bonum.

व्यकुल *Biakul* Angustia pref-
sus.

वीस्वस *Bissuas* Confidentia.

वीद्यावंद *Bidhjavand* Doctor
legis.

मीथ्यावंद *Mithjavand* Ge-
nialis.

मुग्धा होना *Mugdahona* Ob-
mutescere.

इस्त्री *Istri* Mulier.

उंचाई *Uncciai* Altitudo.

अ

अधर्मीष्ट *Adarmist* Opera-
tor mali.

शास्त्रवंत *Sciastravant* Facul-
tatum doctor.

स्मीत्री *Smitri* Directorium.

Ex allatis dictionibus, quas ad inutilem Tabularum prolixitatem vitandam recensuimus, clare patet Indostanorum usus copulandi consonantes ad syllabas *pult*, & *purna* conficiendas; ideo ne plura circa hoc dicamus, ad modum, quo ipsi suppleant defectum litterarum, quae ipsis haud sunt, procedimus.

CAP.

C A P. VIII.

*Quomodo Indostani suppleant defectum
carentium sibi Consonantium :*

*Traduntur Litterae Alpha-
beti ordine Brammha-
nico dispositae .*

INnuimus supra pag. 6. penes
Indostanos inter quinquagin-
ta vocales, ex quibus Alphabe-
tum eorum componitur, desi-
derari litteras F. Q. X. Y. Z.
Quomodo huic defectui occur-
rant, heic nunc nos adnotan-
dum putamus ; siquidem ipsis
etiam aliquando istarum littera-
rum usus venit tum ad proprias,
tum ad exteras dictiones scri-
bendas, & proferendas ; ideoque
eorum praxim sectantes adver-
timus.

G

De-

Deficientiam litterae *f* supple-
 ri ab ipsis usu secundi *p-h* aspi-
 rati; isto enim apice proprias in-
 scribunt voces, consonatem *f*
 exquirentes; attamen *f* pronun-
 ciare minime queunt, carentes
 aptitudine inflectendi linguam
 ad huius litterae prolationem,
 sed semper *p-h* distincte profe-
 runt, ut in voce फ़ीलमोरोग
p-hil morogh pullus gallinaceus,
 vel rectius pullus Elephanti-
 nus; nam फ़ील *p-hil* Sanscri-
 tice Elephantem exprimit. Sic
 etiam in exteris vocibus dicunt
 फ़िरंगी *p-hiranghi* pro *franghi*
 Eu-

Europeus, & फ़ीरंगीसां *p-hi-ranghistan* pro *franghistan* Europae regiones .

Duplici modo autem occurrunt deficientiae litterae *q*, primo addendo vocalem \sim *u* brevem, vel longam ad pedem primae consonantis क *k*; e.g. कुफ़ुति *kup-huti* animi turbatio, & sic aliquo modo exprimunt litteram *q*. At perfectius huius litterae defectum supplent litterati Brammhanes, de duabus consonantibus litteris unum efformantes apicem; scilicet primo apici क *k* in sinistro latere adnectunt partem consonantis द *wa*;

fic क, & hinc q facile conficitur: ut in voce मकंपुरनी *ma-quampurni* Maquapurensis mulier.

Eodem apice क *k*, cui proxime adnectunt secundum स *sa*, in prolatione elidendum, obtinent x, vel *ks*, & scribunt Persicam vocem सकस *saks* persona. Litterati vero in eorum Alphabeto apicem habent sic अ efformatum, qui latinae litterae x aliquo modo aequivalet, & quo iidem utuntur: alii vero ex characteribus क, & स hunc conficiunt

ficiunt apicem Ḥ , quo *ḥsa* scribunt, & proferunt.

Litteram γ omnino ignorant, ideoque carent.

Denique alio modo prospiciunt deficientiae Ḥ , scilicet ex prima littera Ḥ *gia*, quae tertia est in secundo regesto consonantium *sand*, & ex ultima Ḥ *gia*, vel *ja*, quae prima est in sexto regesto, hunc singularem apicem construunt Ḥ , & litteram aliquantulum nostram elementum Ḥ exprimentem obtinent, cuius sonum per latinos characteres adumbrare non possumus; cum sola magistri

vox exprimere valeat. Deinde advertendum putamus, habere Indostanos ista duo puncta ॡ, quibus non raro utuntur, signantes eadem in medio alicuius dictionis, quae proferenda est aliqua cum interpolatione prolationis; nimirum has praecipue duas voces scribunt semper

सुःख *sukh*, दुःख *du-kh*, inter quas signata puncta indicant secundam syllabam cum aliqua suspensione esse proferendam.

Et hoc de Indostano Alphabeto dixisse sit satis, si tamen lectores nostros monuerimus, omnes has regulas, quas hucusque tradidimus, quasque Mis-

sio-

sionarius quidam Capuccinus a duobus suis in lingua Indostana praeceptoribus Brammhanibus accepit; ab uno scilicet dicto

नलगोवन्द *Balgobinda* in regia

civitate पटना *Patna*, ab altero

nomine कुंजेलशेकुर *Kungel-sciokur* in civitate pariter re-

gia बेतीआ *Betia*, non modo

ad Alphabetum commune, de

quo hactenus egimus, sed etiam

ad Alphabetum *Samscrit*, seu

litterale pertinere. Hoc autem

alias insuper regulas habet, at-

que alia praecepta, tum & di-

versam apicum dispositionem.

Brammhanes tamen, ut iam in-

G 4 nui-

nuimus, maximo studio, tum zelo servandi Religionis arcana, tum metu punitionis subeundae, non solum alienigenis, sed terrigenis etiam, qui de eorum tribubus non sunt geniti, abscondere solent huius Alphabeti institutiones. Vt enim sacrorum eorum वेदपुरना *Bed purana*, vetustorum scilicet codicum intelligentia unice apud ipsos remaneat, ceteris autem perpetuis in tenebris delitescat, Grammaticam confecerunt, quam स्वरासोत *suoarasot* vocant, a स्वरासोती *Suoarasoti* scientiarum omnium apud ipsos

Dea

Dea, & largitrice. Regulae vero, quae ad intelligentiam sacrorum Librorum in hac Grammatica praescribuntur, tam difficiles sunt, & involutae, si verum est, quod supra laudatus Magister Balgobinda Missionariis asseruit, ut ipse, qui longam iam tempore eidem studuerat, & tunc temporis tertium iam cursum arripuerat ad Brammhanorum pueros in *Samscrit* idiomate instituendos, asserere non dubitaverit, in diem novas semper reperisse difficultates, novasque obtinuisse cognitiones, quibus antea caruerat. At cum nobis concessum non fuerit talia penetrasse secreta, ut aliis ad
ulce-

ulteriora perscrutanda planam viam panderemus; quae obtinuimus tamen, lectoribus praebebimus, ac trademus ordinem, seu dispositionem Brammhancarum litterarum simplicium, seu *sand*, sicut in praefato eorum libro *suarasot* reperitur.

Ut autem melius dignoscatur differentia, quae intercedit quoad ordinem, seu dispositionem apicum utriusque Alphabeti, heic nunc primum Alphabetum, de quo huc usque egimus, iterum repetere iudicavimus, statuentes nimirum id ipsum ex adverso huius scientifici Alphabeti; ac utriusque litteris numericas notas supraponentes,

tes, ut ex earum indicatione melius advertere liceat, quo in loco scientifici Alphabeti locatae sint litterae, quae recto ordine in primo reperiuntur distributae.

*Litterae Alphabeti ordine
Brammhanico dispositae:*

Vocales breves.

अ	इ	उ	रु	लू
a	i	u	ri	lri.

Vocales longae.

आ	ई	ऊ	रू	लू
a	i	u	ri	lri.

Quae habent vim Diphthongi.

ऐ	ऎ	ओ	औ
e	ei	o	ou.

Puncta.

अं	अः	ः
an	â.	

Al-

Alphabetum Commune.

१	२	३	४	५
क	ख	ग	घ	ङ
Ka	kha	ga	gha	nga
६	७	८	९	१०
च	छ	ज	झ	ञ
cia	ciha	gia	giha	nghion
११	१२	१३	१४	१५
ट	ठ	ड	ढ	ण
ta	tha	da	dha	na
१६	१७	१८	१९	२०
त	थ	द	ध	न
ta	tha	da	dha	na
२१	२२	२३	२४	२५
प	फ	ब	भ	म
pa	p-ha	ba	bha	ma
२६	२७	२८	२९	३०
य	र	ल	व	श
gia	ra	la	va	fcia
३१	३२	३३	३४	
ष	स	ह	क्ष	१९
Kha	sa	ha	ccia.	

Al-

Alphabetum Litterale .

33	26	29	27	28
ह	य	व	र	ल
Ha	ja	va	ra	la
10	15	20	5	25
त्र	ण	न	ङ	म
nghia	na	na	nga	ma
34	14	19	4	24
क्ष	ठ	ध	घ	ज्ञ
ccia	dha	dha	gha	bha
8	13	18	3	23
ज	ड	द	ग	ब
gia	da	da	ga	ba
2	22	7	12	17
ख	फ	छ	ठ	ष
kha	p-ha	ciha	tha	tha
6	11	16	1	21
क्व	ट	त	क	प
cia	ta	ta	ka	pa
9	30	31	32	
डा	अ	ष	स	॥
giha	xa	kha	fcia.	

CAP.

C A P. IX.

*Alphabetum popolare Indostanorum,
vulgo Nagri.*

DE Indostano Alphabeto expresso litteris Universitatis *Kasi*, ac de modo coniungendi vocales cum consonantibus, & consonantes consonantibus copulandi ad syllabas *asand*, *pult*, & *purna* conficiendas, huc usque egimus; nunc pauca innuenda supersunt de characteribus vulgo नगरी

Nagri dictis, quibus omnes terrigenae utuntur ad familiares epistolas, communesque libros scribendos, & ad alia omnia,
sive

sive ad religionem, sive ad politiam spectent, quae नास्त्राभोलि *bhakà boli* vulgari sermone scriptis servanda censentur.

In hoc Alphabeto quadraginta quatuor litterae tantum numerantur. Respuunt enim inter vocales litteram *ri*, & *li* tam brevem, quam longam, & puncta *bisarkà*; e consonantibus etiam expungunt ultimum apicem झ *ccia*, cui substituant छ *cihà* secundum, qui apex septimus est inter consonantes. Huius sane apicis repetitionem in Alphabeto non faciunt, nisi ad harmoniam, seu
me-

metri consonantiam in recitatione servandam : qua ex causa etiam inter vocales in fine earum recitatione repetunt primum ¶ a fine punctis.

Omnes huius Alphabeti apices scribunt pensiles a supra extensa orizontaliter linea, quam in principio scribendi signant a sinistra ad dexteram in papyro; deinde inchoantes scripturam ab illa suspendunt litteras aequae inter se distantes, citra ullum signum, vel spatii distinctionem, qua dictio a dictione distingui queat; sed tantum expleta periodo, *दाह बुद्धा* *doh bundha*, duo puncta; effor-

mant; & in fine tractatus, vel
scripturae unam, vel duas li-
neas inter quatuor puncta de-
signant. Vocales huius Alpha-
beti sic scribunt :

ॐ	अ	आ	इ	ई	उ	ऊ
	A	a	i	i	u	u
	ॐ	ॐ	ॐ	ॐ	ॐ	ॐ
	e	ei	o	au	an	a.

Consonantes.

ॐ	क	ख	ग	घ	ङ
	Ka	kha	ga	gha	nga
	च	छ	ज	झ	ञ
	cia	ciha	gia	giha	nghion
			H		ट

ट ठ ड ढ ण

ta tha da dha na

त थ द ध न

ta tha da dha na

प फ ब भ म

pa pha ba bha ma

य र ल व श

gia ra la va scia

ख स ह छ ः

kha sa ha ciha.

Huius Alphabeti apices in
omnibus, & per omnia tam in
voce, quam in tono, ac pote-
state cum litteris allati supe-
rius Alphabeti conveniunt; nec
in

in cōpulatione vocalium cum consonantibus, neque in conjunctione aliquarum consonantium cum aliis consonantibus, quibus in scriptione frequentius utuntur, descrimen ullum inter eos occurrit. Prima consonans vocalibus annexa pro ceteris omnibus praestet exemplum:

क	कल	कि	कल	कु	कु
Ka	ka	ki	ki	ku	ku
के	के	को	को	कं	क
ke	kei	ko	kau	kan	ka

Quo ad consonantes consonantibus copulatas nova afferre exempla superfluum iudica-

H - 2 mus

mus , cum a consonantium , quae supra attulimus , exemplis nulla in re haec ipsa nunc differant , nisi in suspensione apicum ab orizzontali linea. Verum tamen est , Indostanos non semper huiusmodi coniunctionibus uti , quas etsi ad dictiones scribendas orthographiae leges exposcant , tamen persaepe omitunt , ac dumtaxat in aliquibus frequentioribus dictionibus solent usurpare .

Obiter nunc advertendum putamus , Indostanos Amanuenses persaepe propriis gaudere calami tractibus , per quos aliquantulum litterarum figura immutatur , ex qua dein legenti-

ti-

tibus dubietas oritur, quoad illarum naturam dignoscendam; verumtamen hi ipsi calami tractus diversi, ac varii, cuiusmodi esse possent pro *ka* scribere *𑀓*; pro *ci* *𑀓*, *𑀓*; pro *gia* *𑀓*; pro *ra* *𑀓*; pro *la* *𑀓*, ut alios similes nunc praetereamus, nullum discrimen, nec quoad prolationem, nec quoad potestatem litterae important.

C A P. X.

*Alphabeta Indostanica ad ordinem
Latini Alphabeti redacta iuxta
eorum apicum potestatem.*

H Oc loci plurimum e re fore iudicamus, si allata

H 3 hu-

hucusque Alphabeta, & ad normam Indostani Alphabeti exarata, nunc ad ordinem Alphabeti Latini a nobis redigantur; ex hoc enim facilius quisque, & distinctius cuiusque characteris vim, atque potestatem poterit dignoscere. Sit igitur sequens schema:

A अ आ

B ब न ङ

C च छ झ

D ड ठ द ध ढ

E ऐ

F फ फ

G ग घ ङ ञ ण य

H

H	ह			
I	इ	ई		
K	क	ख	ष	य
L	ल	ळ		
M	म			
N	ड	ढ	ण	न .
O	ओ	औ		
P	प	फ	ब	
Q	कु	क		
R	र	व		
S	श	स	य	
T	ट	ठ	त	थ
V	उ	ऊ		

H 4

X

X कस कु

Y deest.

Z त

Ai, Ei ऐ

Au, Ou औ

Plura de hisce Alphabetis Indostanorum scribere supervacaneum putamus, ideo ad tradendas numericas notas, suis ipsarum vocibus designatas, ac suspensis apicibus scriptas procedimus.

CAP.

C A P. XI.

*De Notis numericis, quibus
utuntur Indostani.*

NUmericas Indostanorum
Notas ab iis, quibus nos
utimur, paullisper quoad figu-
ram differre, clare cuique patet;
quoad dispositionem vero, ac
usum omnino nobiscum conve-
niunt. An vero ab Indis pri-
mum hae Notae conditae fue-
rint, ut nonnulli censuerunt; vel
ipsi ab aliis, sicut nos Itali ab
Arabibus, fuerint mutuati, no-
strum non est hic inquirere;
Ideo Indostanorum Notas, &
voces tradimus, positis simul
e regione Notis, quas Arabicas
vocamus.

१	एक	<i>Ek</i>	१
२	दो	<i>do</i>	२
३	तिन	<i>tin</i>	३
४	चह्र	<i>cihar</i>	४
५	पांच	<i>panc</i>	५
६	छह	<i>ceb</i>	६
७	साठ	<i>sat</i>	७
८	अठ	<i>at</i>	८
९	नव	<i>nav</i>	९
१०	दस	<i>des</i>	१०
११	इगारह	<i>igarab</i>	११
१२	बहरह	<i>barab</i>	१२
१३	तेरह	<i>terab</i>	१३
			१४

१४ चौदह	<i>ciaudah</i>	14
१५ पंधरह	<i>panbrab</i>	15
१६ सोलह	<i>solah</i>	16
१७ सतरह	<i>satrah</i>	17
१८ अठारह	<i>athara</i>	18
१९ उनइस	<i>uncihs</i>	19
२० बीस	<i>bis</i>	20
२१ एकाइस	<i>ekais</i>	21
२२ बहइस	<i>bhais</i>	22
२३ तेइस	<i>teis</i>	23
२४ बाबीस	<i>ciau-bis</i>	24
२५ पावीस	<i>pacis</i>	25
२६ छहबीस	<i>ceb-bis</i>	26
		२७

२७	साताइस <i>sat-ais</i>	27
२८	अठाइस <i>ata-is</i>	28
२९	हुंतीस <i>hun-tis</i>	29
३०	तीस <i>tis</i>	30
२१	एकतीस <i>ek-tis</i>	31
३२	बहतीस <i>bah-tis</i>	32
३३	तेतीस <i>ten-tis</i>	33
३४	चाँतीस <i>ciaun-tis</i>	34
३५	पहंतीस <i>pahen-tis</i>	35
३६	छहतीस <i>cek-tis</i>	36
३७	सहंतीस <i>sahen-tis</i>	37
३८	अठीस <i>ar-tis</i>	38
३९	हुंतालीस <i>hun-talis</i>	39
		४०

४०	चालीस	<i>cialis</i>	40
४१	एकअलीस	<i>ek-alis</i>	41
४२	नेअलीस	<i>bhe-alis</i>	42
४३	तुंतालीस	<i>tent-alis</i>	43
४४	चांतालास	<i>ciaunt-alis</i>	44
४५	पंतालीस	<i>pent-alis</i>	45
४६	छहअलीस	<i>ce-alis</i>	46
४७	सतालीस	<i>sat-alis</i>	47
४८	अठालीस	<i>art-alis</i>	48
४९	हंवाम	<i>hun-cias</i>	49
५०	पचअस	<i>pacias</i>	50
५१	एकावान	<i>eka-van</i>	51
५२	बहवान	<i>bah-van</i>	52

५३	तेरपान	ter-pan	53
५४	चापान	ciau-pan	54
५५	पंचपान	panc-pan	55
५६	छहपान	ceh-pan	56
५७	साठपान	sat-pan	57
५८	अठपान	art-pan	58
५९	हंसाठ	hun-sat	59
६०	साठ	sat	60
६१	एकसाठ	ek-sat	61
६२	बहवासाठ	bava-sat	62
६३	तीनसाठ	tin-sat	63
६४	चारसाठ	ciar-sat	64
६५	पांचसाठ	panc-sat	65
			६६

६६	छेह साट	ceh-sat	66
६७	साट सात	sat-sat	67
६८	अत साट	art-sat	68
६९	हुं सातान	hun-satara	69
७०	सातान	satara	70
७१	एक अतान	ek-atara	71
७२	बहुव अतान	bah-uatara	72
७३	तीन अतान	tin-atara	73
७४	चार अतान	ciar-atara	74
७५	पांच अतान	panc-atara	75
७६	छेह अवान	ceh-atara	76
७७	सात अतान	sat-atara	77
७८	अट अतान	at-atara	78
८३			७९

७६	हुंअसी	<i>hun-asi</i>	79
७७	असी	<i>asi</i>	80
७८	एकअसी	<i>ek-asi</i>	81
७९	दोअसी	<i>do-asi</i>	82
८०	तीनअसी	<i>tin-asi</i>	83
८१	छहअसी	<i>cihar-asi</i>	84
८२	पाँचअसी	<i>panc-asi</i>	85
८३	छहअसी	<i>ceb-asi</i>	86
८४	सातअसी	<i>sat-asi</i>	87
८५	अटअसी	<i>at-asi</i>	88
८६	नीनानाबे	<i>nina-nabè</i>	89
८७	नाबे	<i>nabè</i>	90
८८	एकनाबे	<i>ek-nabè</i>	91
			९२

६२	दोनानां do-nabè	92
६३	तीनानां tin-nabè	93
६४	चारानां ciar-nabè	94
६५	पांचानां panc-nabè	95
६६	छेनानां ceh-nabè	96
६७	सातानां sat-nabè	97
६८	अठानां at-nabè	98
६९	नीनानां nina nabè	99
१००	सौ sov	100
१०००	हजार bagiar	1000
१००००	दसहजार das-ha- giar	10000
१०००००	लाख lakh	100000

१०००००० खारर *ka-*
ror १००००००

१००००००० कोटि *ko-*
ti १०००००००

C A P. XII.

*Exercitatio lectionis Alphabeti Indo-
stani a Tironibus peragenda ope
Catechesis Christianae, quae
heic proponitur.*

PRO coronide huius nostri
Alphabeti, ut clarius in-
notescant, quae huc usque di-
ximus de syllabis *Sand, Asand,*
Pult, & Purna, hic apponen-
dam iudicavimus tum speci-
minis, tum exercitationis gra-
tia Orationem Dominicam, ac
Sa-

Salutationem Angelicam characteribus Brammhanibus scriptas, Latino tamen expressas idiomate: deinde, ut Indostanae Nationis dialectus etiam pateat, apponendū censuimus Signum Crucis, tum eandem Dominicam Orationem, Angelicam Salutationem, ac nostrae Fidei Symbolum; ac singula quidem tum huius Alphabeti characteribus, tum Indostanis dictionibus exarata, adiectis interlinearibus explicationibus, praebebitur.

Olim doctissimus P. Athanasius Kircherius S. I. Latinas has preces Brammhanicis characteribus Tabula aenea insculptas

in sua Cina Illustrata protulit ,
 quae sane Tabula in Lipsiensi
 editione C. variarum gentium
 Alphabetorum , una cum Do-
 minicae Orationis versionibus
 duplo maioribus, CC.nimirum,
 iisque eorundem Alphabeto-
 rum litteris, ac vario quine-
 riam identidem exoticarum re-
 gionum idiomate, tum & multi-
 plici dialecto concinnatis, anno
 CIOCCCXLVIII. excusa per Chri-
 stianum Fridericum Gesnern ,
 relata deprehenditur. Verum-
 tamen tum Kircheriana Tabu-
 la , tum Lipsiensis editio pluri-
 bus est in scriptione maculata
 mendis. Scimus, eundem Kir-
 cherium, ut ipse testatur, a P.
 Hen-

Henrico Rothio eiusdem Societatis Missionario Apostolico accepisse elementa Linguae Brammhanicae, quae idem Rothius longo, ac indefesso labore a Brammhanico homine maxima sibi amicitia coniuncto, una simul cum litteratura, ac philosophandi methodo perceperat; ut proinde huiusmodi scriptio- nis errata nec Scriptori, nec Editori adscribenda putemus, sed tantum Tabulae sculptori- bus, qui inusitados characteres ignorantes eadem errata forte invexerunt, quae nec ipsemet Kircherius valebat emendare, ut ipse fatetur in citati Operis Cap. VII., ubi de litteris Bram-

mhanicis , his verbis: *Verum cum nec litterarum inusitados ductus, neque linguam nossem, eos in suo Chao relinquendo consultius duxi, quam vano labore iis emendandis, magno temporis dispendio oleum, operamque perdere.* Ideo nos, qui per plures annos Brammhanicos Scriptores vidimus, praeceptores audivimus, & manus nostrae plura eorum scripta contrectaverunt, quin aliquam notam praefatis studiosissimis Scriptoribus impingamus, corrigere audemus laudatas Latinas Preces, ut hinc Lectores diiudicare facile possint, an concinne eadem scriptae sint,

fi

si tamen Latinarum dictionum
syllabas cum syllabis Indosta-
norum comparare ipsos non
pigeat. Sit igitur

*Oratio Dominica iuxta Vulgatam
versionem Brammhanicis cha-
racteribus expressa.*

ॐ पातेर नोस्तेर की ऐस इन

Pater noster, qui es in

देलिमः संकीफीवेतुर नो

caelis, sanctificetur no-

मेन तुउमः अदवेनीअत

men tuum, adveniat

रेत्रुम तुउम फीअत वेल्हू

regnum tuum, p-hiat volun-

I 4 ताम

ताम तुअ मीकुत इन वेळो

tas tua, sicut in caelo,

ऐत इन तेररा :: पानेम

& in terra . Panem

नोस्त्रुम क्वातीदिअनुम दा

nostrum kuotidianum da

नोबिस होदीऐ : ऐत दी

nobis hodie , & di-

मितते नोबीस देविता नो

mitte nobis debita no-

स्त्रा मीकुत ऐत नोस दी

stra, sicut & nos di-

ना

मिततीमुस देबितोरीबुस

mittimus

debitoribus

नोस्त्रिस ऐत ने नोस इन्दु

nostris, & ne nos indu-

कस इन तेन्तातीश्रानेमः

kas in tentationem,

सेद लिबरा नोस आ

fed libera nos a

मालो : १ : आमेन : १ :

malo . Amen .

Salvatio Angelica .

ॐ आवे मारीआ गृष्पीअ

Ave

Maria

gratia

I 5

प

पुना दामिनुस तेकुमः बेने

plena, Dominus tecum, bene-

दीका तु इन मुलीऐरीबुसः

dikta tu in mulieribus ,

ऐत बेनेदीकृतम फूकुस

& benediktus p-hructus

वेंतीस तुइ येसुस : १ :

ventris tui Jesus .

सांका मारीआ मतेर देइ

Sankta Maria Mater Dei

ओरा प्रो नोबीस पेघातो

ora pro nobis pekato-

रि

रिबुस नुन्क ऐत इन ओरा

ribus , nunk , & in hora

मोर्तीस नोस्त्रेः॥ आमेनः॥

mortis nostrae . Amen .

Signum Crucis Indostana

dialecto exaratum .

Pateris , Filii , Spiritus Sancti

ॐ बाप बेटा स्पीरीतोसोतो

Bap , Beta , Spirito Santo

nomine in . Sic est .

के नाम पार : ईसा है :॥

ke nam par . Eesà hee .

Oratio Dominica .

Pater noster , qui caelis

ॐ बाप हमारा जो अस्मान

Bap hamara giò Asman

in es , tuum nomen fan-

मो हो : तुम्हारा नाम अस्तु

mo ho tubharè nam astu-

tificetur , veniat tuum

ति होवे : अब तुम्हारा

ti hovè , avè tubharè

Regnum , tuam voluntatem o-

राज : तम्हारा खूशी मन्न

Ragg , tubharè kuscì sabh-

mnes

mnes faciant, sicut Caelo

ભોગ કરે : જેમા મુકુતિ

logh karè gesà mukuti

in , ita terra in .

મો : તેમા જમીન મો : :

mò , resà giamin mò .

Quotidianum panem nobis

પ્રતીદીન રોટી હમભોગો

Pratidin roti ham logon

da , ignosce no-

કો હીજીવો : વાકસો હમા

ko digivo , bakso hama-

cul-

stris culpis , sicut nos

रा गुनाह : जेसा हम लोग

ra gunah gesa hamlogh

ignoscimus nostris offensori-

बकस तेहे अपने गुनाह गा

bakstehee apne gunahga-

bus , tentationibus a

रों को : अग्माइसि सो

ron ko , aggmairi so

nos ferva , & ma-

हम लोगे वंचावो : और बु

hamlogon banchavo , aor bu-

lo

lo a liberationem fac .

रावदी सो नीस्तार कीजे ॥

ra badi so nistar kigie .

Sic eveniat .

ऐसा होवे ॥

Eesà hovee .

Salutatio Angelica

Ave tibi Maria

ॐ सलाम तुम को मारीआ

Salam tum ko Maria

gratia plena, De-

मेहरवानगी की पुरी परमे

mehrvanghi kè puri Parme-

us

us tecum simul est, Be-

स्वर तुन्हारा सष है : मो

suor tubharè sat hee, Mo-

nedicta tu omnium mulierum

मारख तुम सन इस्त्रीवों के

marak tum sabh istrivon ke

in medio, & benedictus tui

बीच : और मोमारख तुन्हा

bic, aor momarak tubha-

ventris fructus Iesus. San-

रा पेट का फल जेसू : : सी

rè pet ka p-hal Gesù. Si-

cta

Sta Maria Dei

द्वानी मारीआ परमेश्वर

ddani Maria Parmeswar

Mater precationem fac no-

की माए मीनती करो हम

ki Mae minti karò ham-

bis pro nunc,

लोगों केवास्ते ऐतनी बेरि

logon kevastè etnè beri,

& mortis hora.

और मितु के वक्त : :

aor mirtu ke vakt.

Sic eveniat.

ऐस होवे : : :

Eesà hovee.

Sym-

Symbolum Fidei.

Ego credo unum Deum

ॐ हम मानतेहै एक परमे

Ham mantahē ek Parme-

Patrem in omnipotentem ,

स्वर बाप पर सत्त सक्ता :

suor Bap par sabh Saktā ,

Caeli , & Terrae

अस्मान और जमीन का

Asmān avor Giāmin Ka

Creatorem . Et excelsū

पेदा करनेवाला : और स्री

peeda Karpevalā . Aor sri

. Je-

Jesum Christum in eius filium

जेसुकृस्तो पर उसका बेटा

Gesukristo par uskà Betà

unicum Dominum nostrum ; qui

अकेला साहब हमारा : जो

akela Sahab hamara , jo

natus est Virginis Mariae

पेदा हुआ कुमारी मारीआ

peeda huà Kuari Maria

ventre a , Spiritus San-

की पेट से : स्पीरीतो सैं

ki pet sò , Spirito San-

kti

Hi virtute ex : Pontii

तो के कुदरत सो : पो वीवो

to ke kudrat so . Ponciro

Pilati iussione tormenta

पीलातो के हुकुम सो दुःख

Pilato ke hukum so dukh

recepit , cruce in affixus

पत्रा : सलीव मो जेठा

paia , salib mo giara

fuit , obiit , & sepultus fuit ,

गेत्र : मुत्र और गाडा गेत्रा :

ghea , mua , aor gara gheà ,

in-

inferiora petiit, tertia die in

तले गेअः तीसरे रोजे मो

talè gheà , tifrè rogg mo

ex se surrexit, Caelum supra

अपसे उठाः असमान पर

apsè utà , Asman par

ascendit, Dei Patris omni-

उठाः परमेश्वर वाप सन्न

ciarà , Parmesvor Bap sabh-

potentis ad dexteram partem

सका के दहीनी तरफ

saktà ke dahini tarap h

ॐ

fedet ; inde veniet

बेठा है : उहाँ सो आवेगा

betahē , uban-sò avega

viventium , & mortuorum ad ju-

जीवते : और मुर्दों का नी

giutē , aor murdon ka ni-

dicium faciendum . Ego cre-

साफ़ कारनेको : : हम मान

sap-b karnekon . Ham man-

do Spiritum Sanctum in ,

तेहें स्फरीतो साँतो पर :

tehec Spirito Santo par ,

San-

Sanctam Ecclesiam Catho-
 शीद्धा ऐकुसिआ कतथो
Sidda Eklefia Katto-

licam, Sanctorum communionem,

बीका : सीद्धों के सा.ह. :
lika, Siddon ke saggh,

peccatorum remissionem, mortuo-

गुनाह के माफ : मुहों
gunah ke map-h, murdon

rum resurrectionem, iugem vitam

का फेरजीवना : नीत जी
ka p-hergivañe, nit gin-

acter-

aeternam . Ita est .

गदानीः॥ः त्रैसा देः॥ः

gdani . Eesà hee .

FINIS.

10/11/11

10/11/11

10/11/11

10/11/11

10/11/11

10/11/11

10/11/11

10/11/11

1.30

30

